

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ସାମବେଦ

(सामवेद / Saamaveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ସାମବେଦ କୌଥୁମ ସଂହିତା

(कौथुम संहिता)
(Kauthuma Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ସେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋତାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,
ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତୟେ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୩ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୨, ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିକାରେ ଏହା ମୋର ଷର୍ଥ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", ଯଜୁର୍ବେଦ, ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ଅଥର୍ବବେଦ " ସମାପନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "ଶୌନକ ସଂହିତା"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "ଶୌନକ ସଂହିତା"ର ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "ସାମବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭକରି, ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ "କୌଥୁମ ସଂହିତା"ଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୭୦ ମସିହାର ଏକ ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "ସାମବେଦ ସଂହିତା"କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୂଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୂଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ " ସାମବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ସେ ପ୍ରକାର ସୂତ୍ରକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତଥାପି ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ଜାରି ରହିଛି, ହୋଇପାରେ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଖେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

'ସାମବେଦ'ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "ସାମବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପୁ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୩୦.୦୮.୨୦୨୩

ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ “ସାମବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ” ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବାରେ ଓ
ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ଭଦ

ସଂପାଦକ

ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ “ସାମବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ” ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ
କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ ଯତ୍ନର
ସହିତ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ । ତେଣୁ କୃପାଳୁ
ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

ସଂପାଦକ,

ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...

ବେଦତ୍ରୟୀ ଓ ବେଦଚତୁଷ୍ଟୟୀ

ବେଦ ମାନବ ଇତିହାସର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବପୁରାତନ ସାହିତ୍ୟ ଅଟେ । ଭାରତୀୟଙ୍କ ମାନ୍ୟତାନ୍ୁସାରେ ବେଦର ସୃଷ୍ଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟି ବେଳରୁ ତିଆରି ହୋଇଅଛି, ଯାହାକି ଏହା ଦୈବବାଣୀ ଅଟେ, ତଥା ଏହା ମୁନିଋଷୀଙ୍କୁ ସାଧନା ଓ ତପସ୍ୟା ବଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ମାନବ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱର ଅନେକେ ଏହାର ଭିନ୍ନ ମତ ରଖନ୍ତି, ତଥାପି ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ର ଦ୍ୱାଦ୍ୱିକପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଯେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦୦ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱର ମାନ୍ୟତା ଯେ ଏହା ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବପୁରାତନ । ତେବେ ଏହା ସର୍ବପୁରାତନ ସାହିତ୍ୟ କେମିତି ? କୌଣସି ଭାଷା କେବଳ ଗୋଟି ମାଧ୍ୟମରେ ପରିପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପାରେ, ଯଥା - ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ । ବେଦର ବିଭାଜନର ମୂଖ୍ୟ ଆଧାର ଏହା ହିଁ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସାହିତ୍ୟ ବିଶେଷ ତଥା ଏହା ତାହାର ପାଠଶୈଳୀ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ମଧ୍ୟ । ବେଦର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରସମୂହଙ୍କୁ ଗୋଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି - ଯଥା ପଦବଜ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ୍ୟ; ପଦବଜ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ କିନ୍ତୁ ପାଠ୍ୟଶୈଳୀ ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର; ପୁନଃ ପଦବଜ ମନ୍ତ୍ର କିନ୍ତୁ ପାଠ୍ୟଶୈଳୀ ସଂଗୀତ ପ୍ରକାର । ତେଣୁ ଏହାର ପରିପ୍ରକାଶ ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହା ବିଶ୍ୱର ସର୍ବପୁରାତନ ସାହିତ୍ୟ ଅଟେ ।

ବେଦତ୍ରୟୀ

ବେଦର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରସମୂହଙ୍କୁ ଗତି ଗୁଣ ତଥା ଗତି ପାଠ୍ୟଶୈଳୀ ରେ ବିଭାଜନ କରାଯାଇଅଛି । ପଦ୍ୟମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଋକ୍-ବେଦରେ, ଗଦ୍ୟମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ ଓ ପଦବଜମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ସଂଗୀତ ଆକାରରେ ଗାୟନକୁ ସାମନ୍ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ତେଣୁ ଗତି ଗୁଣ (ଋକ୍, ଯଜୁର୍, ସାମନ୍) ଓ ଗତି ଶୈଳୀ (ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ, ସଂଗୀତ), ଏହାଙ୍କୁ "ବେଦତ୍ରୟୀ" କୁହାଯାଏ ।

ବେଦଚତୁଷ୍ଟୟୀ

ଏବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ଯେ ଆମେ ବେଦକୁ ବେଦତ୍ରୟୀ କହିବା, ଅଥବା ବେଦଚତୁଷ୍ଟୟୀ କହିବା ? କାରଣ ବେଦ ଷଟ୍ତି, ଯଥା - ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଓ ଅଥର୍ବ । ଏହାର ଉତ୍ତର - ଏହା ବେଦତ୍ରୟୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ବେଦଚତୁଷ୍ଟୟୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ବେଦର ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ପାଠ୍ୟଶୈଳୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହା ବେଦତ୍ରୟୀ ଯଥା - ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହା ଷଟ୍ତି ଅଟନ୍ତି - ଯଥା - ଋକ୍-ବେଦ, ଯଜୁର୍ବେଦ, ସାମବେଦ ଓ ଅଥର୍ବବେଦ । ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟତା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବେଦତ୍ରୟୀ - ପଦ୍ୟମନ୍ତ୍ର, ଗଦ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଓ ସଂଗୀତମନ୍ତ୍ର ସମୂହ ।

ବେଦଚତୁଷ୍ଟୟୀ - ଗୁଣବର୍ଣ୍ଣନ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ବା ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ (ଋକ୍-ବେଦ), ଯଜ୍ଞକର୍ମ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ (ଯଜୁର୍ବେଦ), ସଂଗୀତ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ (ସାମବେଦ), ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ (ଅଥର୍ବବେଦ) ।

ସାମବେଦ ଏକ ବିଭୂତି

ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗୀତାରେ କହିଛନ୍ତି - "ବେଦାନାଂ ସାମବେଦୋଽସ୍ତୁ", ଅର୍ଥାତ୍ ବେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମବେଦ ମୁଁ ଅଟେ, ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସାମବେଦ ବେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଏକ ବିଭୂତି ଅଟେ । ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ ଓ ଗାୟନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଗାୟନ ମନ ଉପରେ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଅଳ୍ପାଧିକେ ଅନୁଭବ କରିଥିବେ । ଗାୟନ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ, ରୋଗୀ, ବୃକ୍ଷଲତା, ଓ ପଶୁପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

ଏହି ସାମଗାନର ପଦ୍ଧତି ଓ ଆଧୁନିକ ଗାନ ପଦ୍ଧତିରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ଥାଏ । ସାମଗାନରେ ସ୍ୱରକୁ ଉଚ୍ଚ ଆଳାପରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଧୀରେଧୀରେ ନିଚ୍ଚ ଆଳାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସାମଗାନ ଶୁଣିଲେ ଉତ୍ସୁଜ୍ଞାନ ମନ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରେ, ଯାହା ଫଳରେ ତୃପ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଆଧୁନିକ ପଦ୍ଧତି ଗାନରେ ଉଚ୍ଚ ଓ ନିଚ୍ଚ ସ୍ୱରମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରଣ ଥାଏ, ଯାହା ଶୁଣିଲେ ମନକୁ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥକ୍ୟ । ସେଇଥିପାଇଁ ମନକୁ ଶାନ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ସାମଗାନ ଶ୍ରବଣ ଲାଭଦାୟକ ଅଟେ ।

ଏହି ସାମବେଦର ଗୀତଯୁକ୍ତ ବିଭୂତିତ୍ୱ ଯାହାକୁ ଶ୍ରବଣକଲେ ଉତ୍ସୃଙ୍ଖଳ ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ।
ମହାଭାରତର ଅନୁଶାସନପର୍ବରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି –

ସାମବେଦଶ୍ଚ ବେଦାନାଂ ଯଜୁଷାଂ ଶତରୁଦ୍ରିୟମ୍ । (ମ. ଭା. - ୧୪।୩।୭)

ଚାରୋଟି ବେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ "ସାମବେଦ" ଓ ଯଜୁର୍ବେଦର "ଶତରୁଦ୍ରିୟ" ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱର ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟନ୍ତି ।

ଗୀତାରେ କୁହାଯାଇଛି - ପ୍ରଣବଃ ସର୍ବବେଦେଷୁ ॥ (ଗୀ - ୭।୮)

ତଥା ମହାଭାରତରେ ମଧ୍ୟ - ଓଂକାରଃ ସର୍ବବେଦାନାମ୍ ॥ (ମହା ଅଶ୍ୱମେଧ - ୪୪।୭)

ଏଠାରେ ଓଂକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଏହି ଓଂକାରର ପ୍ରଶଂସାରେ ସାମବେଦର ମହତ୍ତ୍ୱର ନ୍ୟୁନତା ଆସିଯିବ, ଏକଥା ନୁହେଁ । କାରଣ "ଓଂକାର" ଓ "ଉଦ୍ଘୀଥ" ଦୁଇଟି ସମାନାର୍ଥକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଦ୍ଘୀଥ ସାମବେଦର ସାର ଅଟେ ।

ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ କୁହାଯାଇଛି - ସାମ୍ନଃ ଉଦ୍ଘୀଥୋ ରସଃ ॥ (ଛା. ଉ - ୧।୧।୭)

"ସାମର ରସ ଉଦ୍ଘୀଥ ଅଟେ" । ଏହିଭଳି ସାମବେଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

ଏହି ସାମବେଦ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କର ବିଭୂତି କାହିଁକି ? ଏହା ଭିତରେ କେଉଁ ବିଶେଷତା ରହିଛି, ଏହାର ଏବେ ବିଚାର କରିବା –

ୟଦ୍ୟଦ୍ଭିଭୂତିମସ୍ତତ୍ତ୍ୱଂ ଶ୍ରୀମଦୁର୍ଜିତମେବ ବା ।

ତଉଦେବାବଗଚ୍ଛେ ତ୍ୱଂ ମମ ତେଜୋଽଗସ୍ତମ୍ଭବମ୍ ॥ (ଗୀ - ୧୦।୪୧)

ବିଭୂତିର ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଗୀତାରେ କୁହାଯାଇଛି – “ଯେଉଁ ସବୁ ବିଭୂତିଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ, କାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଓ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଛି, ସେସବୁକୁ ତୁମେ ମୋ ତେଜର ଆଂଶିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ହିଁ ଜାଣ” । ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଆଧାରରେ ସାମବେଦରେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଏକ ବିଭୂତି ରହିଅଛି । ସାମବେଦ ଗାୟନରୂପ ହେବା କାରଣରୁ "ଶବ୍ଦବ୍ରହ୍ମ"କୁ ଗାୟନରୂପୀ ଭିଭୂତି କୁହାଯାଏ । ତାନ ଅଥବା ଆଳାପରୁ ସାମବେଦର ଶୋଭା

ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ଏହା ହିଁ ଏହାର ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ । ସେଇଭଳି ଏହି ସାମବେଦର ସମ-ଉର୍ଜିତ-ତତ୍ତ୍ୱ ବିକାର, ବିଶ୍ଳେଷଣ, ବିକର୍ଷଣ, ଅଭ୍ୟାସ, ବିରାମ, ସ୍ରୋତ ଆଦି ଗାନମାନଙ୍କର ଯୋଜନାରୁ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣ ଗଦ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଛନ୍ଦ, ଛନ୍ଦ ଅପେକ୍ଷା କାବ୍ୟ, କାବ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଗାୟନ ଓ ଗାୟନରେ ତାନମାନଙ୍କର ଆଳାପ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ସାମବେଦର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ କୁହାଯାଇଛି –

ବାଚଃ ଋଗ୍ରସଃ, ଋଚଃ ସାମରସଃ । ସାମ୍ନ ଉଦ୍ଘୀଥୋ ରସଃ ॥ (ଛା.ଉ - ୧।୧।୨)

ଅର୍ଥାତ୍ "ବାଣୀର ରସ ଋଚା ଅଟେ, ଋଚାର ରସ ସାମ ଅଟେ" । ଆଉ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି –

ସାମବେଦ ଏବ ପୁଷ୍ପମ୍ । (ଛା.ଉ - ୩।୩।୧)

"ଯେଉଁପରି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ଓ ଫୁଲ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଲ ବିଶେଷ ଶୋଭାଦାୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ଗାୟନରୂପ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସାମବେଦ ବେଦବୃକ୍ଷର ଫୁଲ ଅଟେ ।

ସାମବେଦର ଅର୍ଥ

ସାମବେଦର ଅର୍ଥ ଓ ଏହାର ସ୍ୱରୂପ କ'ଣ ? ସାମବେଦର ଅର୍ଥ କ'ଣ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ଅଟେ, ଅଥବା କେବଳ ଗାନମୟ ଅଟେ ? ଆସନ୍ତୁ ଏହାର ବିଚାର କରିବା । ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ କୁହାଯାଇଛି –

ୟା ଋକ୍ ତସ୍ମାମ୍ । (ଛା.ଉ - ୧।୩।୪)

"ସାମ ଋତାମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରହ ଅଟେ" । ଆଉ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି –

ଋଚି ଅଧ୍ୟୁଦଂ ସାମ । (ଛା.ଉ - ୧।୬।୧)

"ସାମ ଋଚା ଉପରେ ଆଧାରିତ" । ସାମ ଋତାମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଆଉ କାହାର ଆଶ୍ରିତ ନୁହେଁ ।

ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦ ଏକ "ସ୍ୱୀ-ପୁରୁଷ"ର ଯୋଡ଼ି ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି –

ଅମୋହମସ୍ତୁ ସା ତ୍ଵଂ, ସାମାହମସ୍ତୁ ଋକ୍ ତ୍ଵଂ । ଦୌରହଂ ପୃଥିବୀ ତ୍ଵଂ ।

ତାବିହ ସଂଭବାର, ପ୍ରଜାମାଜନୟାବହୈ ।

(ଅଥର୍ବବେଦ - ୧୪|୨|୭୧; ଐ.ବ୍ରା - ୮|୨୭; ବୃ.ଉ - ୬|୪|୨୦)

ମୁଁ ପତି "ଅମ" ଅଟେ ଓ ତୁମେ ସ୍ତ୍ରୀ "ରଚା" ଅଟ, "ସାମ" ମୁଁ ଅଟେ ଓ ତୁମେ "ରଚା" ଅଟ, "ଦୌ" (ସ୍ଵର୍ଗ) ମୁଁ ଅଟେ ଓ ତୁମେ ପୃଥିବୀ ଅଟ, ଆମେ ଦୁହେଁ ମିଶିକରି ଯେଉଁଠି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଆସୁଛୁ, ପ୍ରଜା ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ସାମ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । "ସା+ଅମ = ସାମଃ" । "ସା"ର ଅର୍ଥ "ରଚା" ଓ "ଅମ"ର ଅର୍ଥ ଆଳାପ, ଅତଃ "ସାମ"ର ଅର୍ଥ ରଚାମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି କରାଯାଉଥିବା ଗାନ ସମୂହ ଅଟନ୍ତି ।

ପାଦବଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଗାନ

ଋକ୍-ବେଦ ଓ ଅଥର୍ବବେଦରେ ପାଦବଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରମାନ ଅଛନ୍ତି । "ପତି-ପତ୍ନୀ"ଙ୍କ ସମାନ ସାମ ଓ ରଚାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ । ଉପନିଷଦରେ ଏମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ, ତାହା ଏହି ପ୍ରକାରର -

ବାକ୍ ତ ପ୍ରାଣଶ୍ଚ, ଋକ୍ ତ ସାମ ତ । (ଛା.ଉ - ୧|୧|୫)

ବାଗେବ ସା ପ୍ରାଣୋଽମସ୍ତସାମ । (ଛା.ଉ - ୧|୭|୧)

ବାଣୀ ଓ ପ୍ରାଣ କ୍ରମଶଃ ଋକ୍ ଓ ସାମ ଅଟନ୍ତି । ବାଣୀ ରଚା ଅଟନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ସାମ ଅଟନ୍ତି । ବାଣୀ ଓ ପ୍ରାଣର ଯେଉଁପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ସେହିପରି ରଚା ଓ ସାମ ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ।

ସ୍ଵର-ମଣ୍ଡଳ

ରଚାମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ପାଦବଦ୍ଧମନ୍ତ୍ର ସମୂହ । ଏହି ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଷଡ୍ଜ, ମଧ୍ୟମ ଆଦି ସ୍ଵରରେ ଆଳାପ କରାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରିପାଇଁ ଏହା କୁହାଯାଇଛି -

ଗୀତିଷୁ ସାମାଶ୍ୟା । (ଜୈ.ସୁ - ୨|୧|୩୭)

ବେଦମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଗାନର ସଂଜ୍ଞା "ସାମ" ଅଟନ୍ତି । ନା କେବଳ ମନ୍ତ୍ରପାଠ "ସାମ"ର ସଂଜ୍ଞା, ନା କେବଳ ଗାନ "ସାମ"ର ସଂଜ୍ଞା ଅଟେ, ପରନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଙ୍କର ମିଶ୍ରଣକୁ "ସାମ"ର ସଂଜ୍ଞା କୁହାଯାଏ । ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଶାଳାବତ୍ୟ, ଦାଲ୍ଭ୍ୟଙ୍କ ସଂବାଦରେ କହିଛନ୍ତି -

କା ସାମ୍ନୋ ଗତିରିତି? ସ୍ବର ଇତି ହୋବାଚ । (ଛା.ଭ - ୧।୮।୪)

"ସାମ"ର ଗତି କ'ଣ ? ସ୍ବର-ଆଳାପ ହିଁ ସାମର ଗତି ଅଟେ । ସ୍ବର ଅଥବା ଆଳାପ ବିନା ସାମ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତଥା -

ତସ୍ୟ ହୈତସ୍ୟ ସାମ୍ନୋ ଯଃ ସ୍ବଂ ବେଦ, ଭବତି ହାସ୍ୟଂ ସ୍ବଂ,
ତସ୍ୟ ସ୍ବର ଏବ ସ୍ବମ୍ । (ବୃ.ଭ - ୧।୩।୨୫)

"ସାମର ସ୍ବରରୁପ ଆଳାପ ଅଟେ ।" ଏହି ସାମର ସ୍ବର ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ଶିକ୍ଷା ତଥା ସ୍ବରମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କର ଗଣନା "ନାରଦୀୟଶିକ୍ଷା" ଯାହାକି ଦେବର୍ଷି ନାରଦଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରକଟିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଏହି ପ୍ରକାର କୁହାଯାଇଛି -

ଆର୍ଚିକଂ ଗାଥିକଂ ଚୈବ ସାମିକଂ ଚ ସ୍ବରାନ୍ତରମ୍ ।

କୃତାନ୍ତେ ସ୍ବର ଶାସ୍ତ୍ରାଣାଂ ପ୍ରୟୋକ୍ତବ୍ୟଂ ବିଶେଷତଃ ॥ ୧-୨ ॥

ନାରଦମୁନୀ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ଯଦିବ ସମସ୍ତ ସ୍ବର ଓଁ ରୁ ସୃଷ୍ଟି, ତଥାପି ଏହା ଉର୍ଧ୍ବ, ମଧ୍ୟମ ଓ ଅଧଃସ୍ଥାନ ଆଦି ଅନେକ ଭେଦରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ବେଦମାନଙ୍କରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ବର ଦ୍ବାରା ପାଠ କରାଯାଇଥାଏ ଓ ଏହା କଣ୍ଠ, ହସ୍ତ ଓ ଅଙ୍ଗୁଳି ଆଦି ଚାଳନା ମାର୍ଗରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଅନ୍ତି ।

(ତିନୋଟି ସ୍ବରସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ - Scales)

ଉଚ୍ଚ କଣ୍ଠ ଶିରଶ୍ଚୈବ ସ୍ଥାନାନି ତ୍ରିଶିବାଙ୍ଗ-ମୟେ ।

ସବନାନ୍ୟାଦୁରେତାନି ସାମ ବାଂଘ୍ୟର୍ଥତୋକ୍ତରମ୍ ॥ ୧-୩ ॥

ନାରଦମୁନୀ କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଉଚ୍ଚ, ନିଚ ଓ ମଧ୍ୟମ ସ୍ବର ଉତ୍ପତ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଓ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛି ଶୁଣ । ବାଣୀ ୪ ପ୍ରକାରର ଅଟନ୍ତି, ଯଥା ପରା, ପଶ୍ୟନ୍ତୀ, ମଧ୍ୟମା ଓ ବୈଶରୀ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପରାବାଣୀ ବିନ୍ଦୁରୁପ ଅଟେ, ଯାହାର ସ୍ଥାନ ନାଭିକମଳ ଓ ଏହା ଯୁକ୍ତ (+) ଯୋଗୀ ଅଟେ, ତଥା ଏହା ସର୍ବଦୈବ ଜ୍ଞାନ । ୨ୟ ଟି ପଶ୍ୟନ୍ତି, ଏହା ଯୁଜ୍ଞାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ବିଚାର କଲେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହାର ସ୍ଥାନ ନାଭିରୁ ହୃଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହା କ୍ରିୟାରୁପ ଅଟେ । ୩ୟଟି ମଧ୍ୟମା, ଏହା ଅର୍ଥରୁପ ଅଟେ, ଏହାର ସ୍ଥାନ ହୃଦୟ ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ଅର୍ଥଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଚାର କରାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ୪ଥ ଟି ବୈଶରୀ ବାଣୀ, ଏହା ବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ, ଓ ଏଠାରେ

ଅନ୍ତଃକରଣର ଭାବାର୍ଥ ପ୍ରକଟିତ କରାଯାଏ । ବୈଷରୀ ବାଣୀର ଭର, କଣ୍ଠ ଓ ଶିର - ଏହିପରି ଗାତି ଉଚ୍ଚାରଣ ସ୍ଥାନ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟଂ ଏହି ଗାତି କାଳ ଯାହାକୁ ଯାଜ୍ଞିକ ଲୋକମାନେ ସବନ କହନ୍ତି । ଏହି ଗା ସ୍ଥାନରୁ ମନ୍ତ୍ର, ମଧ୍ୟ ଓ ତାର ସ୍ୱର କ୍ରମନ୍ୱୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଓ ଏମାନେ କ୍ରମନ୍ୱୟରେ ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟଂ କାଳ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି ।

ଉରଃ ସପ୍ତବିଚାରଂ ସ୍ୟାଉଥା କଣ୍ଠସ୍ତଥାଶିରଃ ।

ନ ଚ ସପ୍ତୋରସି ବ୍ୟକ୍ତାସ୍ତଥା ପ୍ରାବଚନୋବିଧିଃ ॥ ୧-୮ ॥

ଉରଃ, ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟଦେଶରେ ସା, ରେ, ଗା ଆଦି ସପ୍ତସ୍ୱର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଆଧୁନିକ ଜନ "ସ୍ୱରଜ" କୁହନ୍ତି । ସେହିପରି କଣ୍ଠଦେଶରେ ସାତସ୍ୱରମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ ହୁଏ ଓ "ତା'ର ସ୍ୱର" ଶିରଭାଗରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ହୁଏ ଯାହାକୁ "ସପ୍ତକ" (ସାତସ୍ୱର) କୁହନ୍ତି । ହୃଦୟଦେଶରେ ସ୍ୱର ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଏହାକୁ "ପ୍ରବଚନବିଧି" କୁହନ୍ତି ।

ସପ୍ତସ୍ୱରାସ୍ତୟୋ ଗ୍ରାମା ମୂର୍ଚ୍ଛନାସ୍ତେକବିଂଶତିଃ ।

ତାନା ଏକୋନପଞ୍ଚାଶଦିତ୍ୟେତସ୍ୱର ମଣ୍ଡଳମ୍ ॥ ୨-୪ ॥

ସାତସ୍ୱର (ସା, ରେ, ଗା, ମା, ପା, ଧା, ନି), ଗାତି ଗ୍ରାମ (ଷଡ୍ଜ, ମଧ୍ୟମ ଓ ଗାନ୍ଧାର), ୨୧ଟି ମୂର୍ଚ୍ଛନା ଓ ୪୯ଟି ତାନ, ଏହି ସମସ୍ତକୁ "ସ୍ୱରମଣ୍ଡଳ" କୁହାଯାଏ ।

ଷଡ୍ଜଶ୍ଚ ରଷଭଶ୍ଚୈବ ଗାନ୍ଧାରୋ ମଧ୍ୟମସ୍ତଥା ।

ପଞ୍ଚମୋ ଧୈବତଶ୍ଚୈବ ନିଷାଦଃ ସପ୍ତମଃ ସ୍ୱରଃ ॥ ୨-୫ ॥

ଷଡ୍ଜ, ରଷଭ, ଗାନ୍ଧାର, ମଧ୍ୟମ, ପଞ୍ଚମ, ଧୈବତ ଓ ନିଷାଦ ଏହି ସାତସ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।

ଷଡ୍ଜ-ମଧ୍ୟମ-ଗାନ୍ଧାରା ସ୍ତୟୋଗ୍ରାମାଃ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତାଃ ।

ଭୂର୍ଲୋକାଦ୍ଭାୟତେ ଷଡ୍ଜୋ ଭୂବର୍ଲୋକାତ ମଧ୍ୟମଃ ॥ ୨-୬ ॥

ସ୍ୱର୍ଗାତ୍ମନୀତ୍ର ଗାନ୍ଧାରୋ ନାରଦସ୍ୟ ମତଂ ଯଥା ।

ସ୍ୱରରାଗ ବିଶେଷେଶ ଗ୍ରାମ ରାଗା ଇତି ସ୍ମୃତାଃ ॥ ୨-୭ ॥

ଷଡ୍ଜ, ମଧ୍ୟମ, ଓ ଗାନ୍ଧାର ଏହି ତିନୋଟି ଗ୍ରାମ (ସ୍ୱର ସମୂହ), ପ୍ରଥମଟି ଭୂଲୋକରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି, ୨ୟଟି ଭୂବର୍ଲୋକରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ଓ ୩ୟଟି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ଏହା ନାରଦମୁନୀ କୁହନ୍ତି ।

(ପ୍ରକୃତି ଓ ସ୍ୱରର ସମ୍ବନ୍ଧ)

ଷଡ଼ଂ ବଦତି ମୟୂରୋ ଗାବୋ ରଂଭନ୍ତି ଚର୍ଷଭମ୍ ।

ଅଜାବିକେତୁ ଗାନ୍ଧାରମ୍ କ୍ରୌଚୋ ବଦତି ମଧ୍ୟମମ୍ ॥ ୫-୩॥

ପୁଷ୍ପସାଧାରଣେ କାଲେ କୋକିଲା ବଦତି ପଞ୍ଚମମ୍ ।

ଅଶ୍ୱସ୍ତୁ ଧୈବତଂ ବକ୍ତି ନିଷାଦଂ ବକ୍ତି କୁଞ୍ଜରଃ ॥ ୫-୪॥

ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ସାଧାରଣତ ଏହି ନିୟମ କୁହନ୍ତି ଯେ - ମୟୂରର ସ୍ୱରକୁ ଷଡ଼ଂ କୁହନ୍ତି, ଗୌ (ଗାଈ)ର ସ୍ୱରକୁ ରଷଭ, ତଥା ଛାଗଳ ଅଥବା ଗଧିଆର ସ୍ୱରକୁ ଗାନ୍ଧାର ଓ କ୍ରୋଚ (ସାରସ)ର ସ୍ୱରକୁ ମଧ୍ୟମ କୁହନ୍ତି । ବସନ୍ତଋତୁରେ କୋକିଳ ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱରର ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ, ଘୋଡ଼ା ଧବତ ସ୍ୱର କରେ, ଓ ହାତୀ ନିଷାଦ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାଏ ।

(ସ୍ୱରମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ)

କଣ୍ଠାଦୁଃସ୍ୱତେ ଷଡ଼ଂ ଶିରସ୍ତ୍ୱ-ବୃଷଭଃ ସ୍ୱତଃ ।

ଗାନ୍ଧାରସ୍ତୁନାସିକ୍ୟ ଉରସୋ ମଧ୍ୟମଃ ସ୍ୱରଃ ॥ ୫-୫॥

ଉରସଃ ଶିରସଃ କଣ୍ଠାଦୁଃସ୍ୱତଃ ପଂଚମଃ ସ୍ୱରଃ ।

ଲଲାଟାଞ୍ଜୈବତଂ ବିଦ୍ୟାନ୍ନିଷାଦଂ ସର୍ବସନ୍ଧିଜମ୍ ॥ ୫-୬॥

କଣ୍ଠରୁ ଷଡ଼ଂ ବୋଲାଯାଏ, ରଷଭ ଶିର (ମୁଣ୍ଡ)ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ଅନୁନାସିକ (ନାକ) ଗାନ୍ଧାରର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ଓ ମଧ୍ୟମ ଉର (ଛାତି)ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଉର, ଶିର ଓ କଣ୍ଠରୁ ପଂଚମ ସ୍ୱର ବାହାରିଥାଏ, ଲଲାଟରୁ ଧୈବତ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧିସ୍ଥାନରୁ ନିଷାଦ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

ନାସାକଣ୍ଠମୁରସ୍ତାଲୁ ଜିହ୍ୱା ଦନ୍ତାଣ୍ଡ ସଂସ୍ଥିତଃ ।

ଷଡ଼ଃ ସଂଜାୟତେ ଯସ୍ମାଦ୍ଧ୍ୱାତ୍ଷଡ଼ଂ ଇତି ସ୍ୱତଃ ॥ ୫-୭॥

ନାସିକା, କଣ୍ଠ, ଉର, ତାଳୁ, ଜିହ୍ୱା, ଓ ଦନ୍ତ, ଏହି ୬ଟି ସ୍ଥାନରୁ ଷଡ଼ଂ ସ୍ୱରର ଉତ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ।

ଏହିପାଇଁ ଏହାକୁ ଷଡ଼ଂ ବୋଲି ଯୌଗିକ ସଂଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି - ଷଡ଼-ଭ୍ୟୋଜାତଃ ଷଡ଼ଂ ।

(ଶରୀରରେ ସ୍ୱରର ଉତ୍ପତ୍ତି)

ବାୟୁ ସମୁଦ୍ୱିତୋ ନାଭୈଃ କଂଠଶୀର୍ଷସମାହତଃ ।

ନର୍ଦ୍ଦତ୍ୟକ୍ଷଭବଦ୍ୟସ୍ଥାତ୍ ତସ୍ଥାତ୍ ରକ୍ଷତ୍ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୫-୮॥

ବାୟୁ ନାଭିକମଳରୁ ବାହାରି କଣ୍ଠ ଓ ଶିରଭାଗକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ବଳଦ ସଦୃଶ ଧ୍ୱନିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ରକ୍ଷତ୍ ବୋଲି ସଂଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ।

ବାୟୁ ସମୁଦ୍ୱିତୋ ନାଭୈଃ କଂଠଶୀର୍ଷସମାହତଃ ।

ନାସାଗନ୍ଧାବହଃ ପୁଣ୍ୟୋ ଗାନ୍ଧାରସ୍ତେନ ହେତୁନା ॥ ୫-୯॥

ବାୟୁ ନାଭିକମଳରୁ ବାହାରି କଣ୍ଠ ଓ ଶିରକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ନାସିକା ଭାଗରେ ଯେଉଁ ଧ୍ୱନି ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତାହାକୁ ଗାନ୍ଧାର କୁହନ୍ତି ।

ବାୟୁ ସମୁଦ୍ୱିତୋ ନାଭେରୁରୋହୃଦି ସମାହତଃ ।

ନାଭିଂ ପ୍ରାପ୍ତୋ ମହାନାଦୋ ମଧ୍ୟମତ୍ତଂ ସମଶ୍ରୁତେ ॥ ୫-୧୦॥

ନାଭିକମଳରୁ ଉଠିଥିବା ବାୟୁ ଉର ଓ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ଯେବେ ମହାନାଦକୁ ଉତ୍ପନ୍ନକରେ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟମ ସଂଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

ବାୟୁ ସମୁଦ୍ୱିତୋ ନାଭେରୁରୋ ହୃନ୍ନଂଠଶିରୋ ହତଃ ।

ପଂଚମସ୍ଥାନୋଦ୍ଭିତସ୍ୟାସ୍ୟ ପଂଚମତ୍ତଂ ବିଧୀୟତେ ॥ ୫-୧୧॥

ନାଭିକମଳରୁ ସମୁଦ୍ଭିତ ବାୟୁ ଯେବେ ଉର, ହୃଦୟ, କଣ୍ଠ ଓ ଶିରକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ପନ୍ନକରେ, ତେବେ ତାହାକୁ ପଞ୍ଚମ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ସେହି ସ୍ୱର ୫ଟି ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ବାହାରିଥାଏ ।

ଧୈବତଂ ନିଷାଦଂ ବର୍ଜୟିତ୍ୱା ସ୍ୱରଦ୍ୱୟମ୍ ।

ଶେଷାନ୍ ପଂଚସ୍ୱରାଂସ୍ତନ୍ୟାନ୍ ପଂଚସ୍ଥାନୋଦ୍ଭିତାନ୍ ବିଦୁଃ ॥ ୫-୧୨॥

ଧୈବତ ଓ ନିଷାଦ, ଏହି ୨ଟି ସ୍ୱରକୁ ଛାଡି ଶେଷ ୫ଟି ସ୍ୱର ୫ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଥାଆନ୍ତି ବୋଲି ଏହା ଜାଣ ।

ସାମଗାନରେ ସ୍ୱରର କ୍ରମ

ୟଃ ସାମଗାନଂ ପ୍ରଥମଃ ସ ବେଶୋର୍ମଧ୍ୟମଃ ସ୍ୱରଃ ।

ୟୋ ଦ୍ୱିତୀୟଃ ସ ଗାଂଧାରଃ ତୃତୀୟତ୍-ବୃଷଭଃ ସ୍ତୁତଃ ॥ ୫-୧॥

ଚତୁର୍ଥଃ ଷଡ୍ଜ ଇତ୍ୟାହୁଃ ପଂଚମୋ ଧୈବତୋ ଭବେତ୍ ।

ଷଷ୍ଠୋ ନିଷାଦୋ ବିଜ୍ଞେୟଃ ସପ୍ତମଃ ପଂଚମଃ ସ୍ତୁତଃ ॥ ୫-୨॥ (ନାରଦୀୟଶିକ୍ଷା - ୫-୧-୨)

ଏହି ନାରଦୀୟଶିକ୍ଷାରେ ଧୈବତ ଓ ନିଷାଦର ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଏ, ଏହାର ବିଚାର ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ କରନ୍ତୁ । ଏହାର ସ୍ୱର ସାମଗାନର ଅନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରକାରର –

	ଅତିକୃଷ୍ଣଃ		ପଂଚମ	ପ
୧	ପ୍ରଥମଃ	ବେଶୋଃ	ମଧ୍ୟମଃ	ମ
୨	ଦ୍ୱିତୀୟଃ		ଗାଂଧାରଃ	ଗ
୩	ତୃତୀୟଃ		ବୃଷଭଃ	ରେ
୪	ଚତୁର୍ଥଃ		ଷଡ୍ଜଃ	ସ
୫	ପଂଚମଃ	ମନ୍ଥଃ	ନିଷାଦଃ	ନି
୬	ଷଷ୍ଠଃ	ଅତିସ୍ୱାର୍ଥଃ	ଧୈବତଃ	ଧ
୭	ସପ୍ତମଃ		ପଂଚମଃ	ପ

ଏହାର କ୍ରମ କିପରି ଓ କାହିଁକି ?

(କୃଷ୍ଣଃ) ତଦ୍ୟୋସୌ କୃଷ୍ଣତମ ଇବ ସାମ୍ନଃ ସ୍ୱରସ୍ତଂ ଦେବା ଉପଜୀବନ୍ତି । - ॥ପ॥

୧. ଯୋଃବରେଷାଂ ପ୍ରଥମସ୍ତଂ ମନୁଷ୍ୟା ଉପଜୀବନ୍ତି । - ॥ମ॥

୨. ଯୋ ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ତଂ ଗନ୍ଧର୍ବାଦ୍ୱରସଃ ଉପଜୀବନ୍ତି । - ॥ଗ॥

୩. ଯୋ ତୃତୀୟସ୍ତଂ ପଶବଃ (ବୃଷଭଃ / ରକ୍ଷଭଃ) ଉପଜୀବନ୍ତି । - ॥ରେ॥

୪. ଯୁକ୍ତଚତୁର୍ଥସଂ ପିତରୋ ଯେ ଚାଶ୍ରେଷ୍ଠଶ୍ରେରତେ । - ॥ସ॥

୫. ଯଃ ପଂଚମସ୍ତମସ୍ତରକ୍ଷାଂସି (ନିଷାଦଃ) ଉପଜୀବନ୍ତି । - ॥ନି॥

(ଅଦ୍ର୍ୟଃ) ଯୋଃଦ୍ର୍ୟସ୍ତମୋଷଧ୍ୟୋ ବନସ୍ତତୟଶ୍ଚାନ୍ୟଜ୍ଞଗତ୍ (ସାମବିଧାନ ବ୍ରାହ୍ମଣୋ) । - ॥ଧ॥

ତଥା ଏହା ମଧ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ଯେ - ଏହାର ସ୍ୱରକ୍ରମ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରୁ ନୀଚ ସ୍ୱର କ୍ରମରେ ରହିଅଛି, ଯାହା ସାମଗାନର ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ, ସାମଗାନର ସ୍ୱରମଣ୍ଡଳ ଅଟେ । ଉଦ୍ଭାତା ଏହି ସ୍ୱରରେ ସାମଗାନ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ସାମଗାନରେ ୭ ପ୍ରକାରର ସାମବିକାର ହୋଇଥାଏ, ସେମାନେ ହେଲେ -

ବିକାର, ବିଶ୍ଳେଷଣ, ବିକର୍ଷଣ, ଅଭ୍ୟାସ, ବିରାମ ଓ ସ୍ରୋତ ।

୧. ବିକାର - "ଅଗ୍ନେ" ରୁ "ଓଗ୍ନାୟି" ହୋଇଥାଏ ।

୨. ବିଶ୍ଳେଷଣ - "ବୀତୟେ" ରୁ "ବୋୟି ତୋୟା୨ୟି" ହୋଇଥାଏ ।

୩. ବିକର୍ଷଣ - "ୟେ" ରୁ "ୟା୨୩ୟି" ହୋଇଥାଏ ।

୪. ଅଭ୍ୟାସ - ବାରମ୍ବାର କହିବା ବା ଗାଇବା, ଯେପରି "ତୋୟା୨ୟି । ତୋୟା୨ୟି" ଅଟନ୍ତି ।

୫. ବିରାମ - ଯେଉଁଠି "ଗୃଣାନୋ ହବ୍ୟଦାତୟେ" କୁ "ଗୃଣାନୋହ । ବ୍ୟଦାତୟେ" ଗାଇବା, ଯଦିତ ମୂଳମନ୍ତ୍ରରେ "ଗୃଣାନୋହ । ବ୍ୟଦାତୟେ" ଏହିଭଳି ରୂପ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗାନର ସୌକ୍ଷ୍ମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଆଯାଏ, ଏହାକୁ ବିରାମ କୁହନ୍ତି ।

୬. ସ୍ରୋତ - ଋତାରେ ନ'ଥିବା ଅକ୍ଷରକୁ ଗାଇବା, ଯେପରି - "ଓ ହୋଞ୍ଜା । ହାଉ" ଇତ୍ୟାଦି ।

ସାମବେଦ ନିସନ୍ଦେହ ଗାନରୂପ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସାମବେଦ ଯାହା ଆଜି ପୁସ୍ତକରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ, ତାହା କେବଳ ଋତାମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରହ ମାତ୍ର । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବି ସାମଗାନ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି ସାମଗାନ ହୋଇଥାଏ, ସେମାନେ "ଯୋନିମନ୍ତ୍ର" ଅଟନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସାମବେଦର ଏହି ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଗାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ପରନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଆଧାରକରି ତିଆରି କରାଯାଇଥିବା 'ସାମଗାନ'ମାନଙ୍କୁ ଗାଆନ୍ତି । ଋଷିମାନେ ଏହି 'ଯୋନିମନ୍ତ୍ର'ମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି ହଜାର ହଜାର ଗାନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଜି "ସାମଗାନ" ନାମରେ ପରିଚିତ ।

ସାମବେଦରେ ୧୮୭୫ଟି ମନ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି, ଏହି ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି ପାଖାପାଖି ୪୦୦୦ ସାମଗାନ ତିଆରି ହୋଇଅଛି । ଏହା ସାମବେଦର "କୌଥୁମ ଶାଖା" ଯାହାଉପରେ ୪୦୦୦ ସାମଗାନ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସେହିପରି ସାମବେଦର "ରାଶାୟଣ ଶାଖା" ଯାହାକୁ ଆଧାରକରି ୪୦୦୦ ସାମଗାନ ପୃଥକ୍

ତିଆରି ହୋଇଛି । ସେହିଭଳି ସାମବେଦର ଅନେକ ଶାଖା ଅଛି, ଓ ତାହାକୁ ଆଧାରକରି ଅନେକ ଅନେକ ସାମଗାନ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହି ସାମଗାନ ଯେଉଁ ରଖିମାନେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଗାନସମୂହ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଯେପରିକି - "ଗୋତମସ୍ୟ ପଂକ୍", "କଶ୍ୟପସ୍ୟ ବାହିଷଂ" ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ସମସ୍ତ ସାମଗାନ "ଗ୍ରାମଗାନ, ଆରଣ୍ୟଗାନ, ଉଦ୍‌ଗାନ, ଉଦ୍ୟଗାନ" ଆଦି ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ଅଧିକାଂଶ ଋକ୍-ବେଦରୁ ଗୃହୀତ, ଯହାକୁ ଆଧାରକରି ସାମଗାନ ଗାଆନ୍ତି । ମୋଟାମୋଟି ଏହା କହିହେବ ଯେ - ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ପାଦବଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି ସାମଗାନ ତିଆରିକରିବା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ଓ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଗାଇବା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ।

ମନ୍ତ୍ର ଓ ସାମଗାନ

ଋକ୍-ବେଦରୁ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ସାମବେଦରେ ଆସିଅଛି, ତାହା ଉପରେ କେମିତି ସାମଗାନ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଋକ୍-ବେଦ ମନ୍ତ୍ର -

ଅଗ୍ନି ଆୟୁହି ବୀତୟେ ଗୃଣାନୋ ହବ୍ୟଦାତୟେ ।
ନି ହୋତା ସମ୍ନି ବର୍ହିଷି ॥ (ଋ.ବେ - ୬।୧୭।୧୦)

ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର (ସାମୟୋନିଷ୍ଠ) -

ଅଗ୍ନି ଆୟୁହି ବୀତୟେ ଗୃଣାନୋ ହବ୍ୟଦାତୟେ ।
ନି ହୋତା ସମ୍ନି ବର୍ହିଷି ॥ (ସା.ବେ - ୧।୧।୧।୦୧।୦୧)

ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ସାମଗାନ -

(୧) - ଗୋତମସ୍ୟ ପର୍ବମ୍ -

ଓଗ୍ନାଈ । ଆୟୁହୀଂ । ବୋଇତୋୟୁଂ । ତୋୟୁଂ । ଗୃଣାନା ହ । ବ୍ୟଦାତୋୟୁଂ ।
ତୋୟୁଂ । ନାଈ ହୋତାସାଂ । ସ୍ରାଂ । ବାଂ । ଶ୍ରୀହୋ ବା । ହୀଂ । ଶ୍ରୀଂ ॥୧॥

(୨) କଶ୍ୟପସ୍ୟ ବାହିଷମ୍ -

ଅଗ୍ନି ଆୟୁହି ବୀ । ତୟାମ୍ନା । ଗୁଣାନୋହବ୍ୟଦାତାଃ୨୩ୟାଈ ।

ନି ହୋତା ସସ୍ତି ବର୍ହାଃ୨୩ଇଷୀ । ବର୍ହାଃ୨୩ଇଷାଃ୨୩୪ ଓ ହୋବା । ବର୍ହାଃ୨୩ୱାଃ୨୩୪୫ ||୨||

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣରେ ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ରଟି ଋକ୍-ବେଦ ମନ୍ତ୍ର । ୨ୟଟି ସେହି ମନ୍ତ୍ର ସାମବେଦରେ କେମିତି ଅଛି, ଯାହାକୁ ସାମଯୋନି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ଏହାକୁ ଆଧାରକରି ସାମଗାନ ତିଆରି କରାଯାଏ । ୩ୟ ମନ୍ତ୍ରଟି ଗୋତମସ୍ୟ ପର୍ବ (ଗୋତମ ଋଷି ତିଆରି କରିଥିବା ସାମଗାନ) । ଷର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଟି କଶ୍ୟପସ୍ୟ ବାହିଷମ୍ (କଶ୍ୟପ ଋଷି ତିଆରି କରିଥିବା ସାମଗାନ, ସେହି ଋକ୍-ବେଦ ମନ୍ତ୍ରର) ।

ସାମବେଦରେ ସ୍ୱରର ସଂକେତ

ଋକ୍-ବେଦ, ଯଜୁର୍ବେଦ ଓ ଅଥର୍ବବେଦରେ ସ୍ୱରମାନଙ୍କର ସଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ (',_) ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଉଦାତ୍ତ ସ୍ୱରର ସଂକେତ ଅକ୍ଷର ଉପରେ ଏକ ଲମ୍ବାଗାର ଥାଏ ('), ଅନୁଦାତ୍ତ ସ୍ୱରର ସଂକେତ ଅକ୍ଷର ତଳେ ଏକ ଲମ୍ବାଗାର ଥାଏ (_), ତଥା ସ୍ୱରିତ ସ୍ୱରର କୌଣସି ସଂକେତ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସାମବେଦରେ ଏହି ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ ଓ ସ୍ୱରିତ ସ୍ୱରମାନଙ୍କର ସଂକେତ ସଂଖ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଷର ଉପରିଭାଗରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥାଏ (^୨ ^୩ ^୧ ^୨ ^୩ ^୧ ^୨ ^୩ ^୧ ^୨ ^୩ ^୧) । କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚାରଣର ମାତ୍ରାକୁ (ଉଚ୍ଚାରଣର ସମୟ) ଦର୍ଶାଇଥାଏ - ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ - ହର୍ଷ୍-ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ୧ ମାତ୍ରା, ଦୀର୍ଘ-ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ୨ ମାତ୍ରା, ପୁତ୍ତ ୩ମାତ୍ରା, ଇତ୍ୟାଦି (ପ୍ରତ୍ୟକ ମାତ୍ରା ପ୍ରାୟ ୦.୪ ସେକେଣ୍ଡ) ।

ଉଦାତ୍ତ - ୧

ସ୍ୱରିତ - ୨

ଅନୁଦାତ୍ତ - ୩

ଏଥି ସହିତ ଅନ୍ୟ ସାଂକେତିକ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ, ଯଥା - ପ୍ରତେୟ, ସ୍ନଋର, ଅନୁନାଷିକ ଆଦି ଅନେକ । ଏ ସମସ୍ତ ସାଂକେତିକ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ବୁଝାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଅଭ୍ୟାସର ବିଷୟ ଏଥିପାଇଁ ଗୁରୁଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାମବେଦରେ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟାର ବିବରଣୀ

ଭାଗ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରସଂଖ୍ୟା	ବିଷୟ	ସାମଗାନ
ପୂର୍ବାର୍ଚିକ	୧	୧୧୪	ଆଗ୍ନେୟ ପର୍ବ	ଗ୍ରାମଗାନ
	୨	୧୧୮	ଐନ୍ଦ୍ର ପର୍ବ	
	୩	୧୧୯		
	୪	୧୧୫	ପବମାନ ପର୍ବ	
	୫	୧୧୯		
	୬	୬୫	ଆରଣ୍ୟକ ପର୍ବ	ଅରଣ୍ୟଗାନ
	ସମୁଦାୟ	୬୫୦		
ଉତ୍ତରାର୍ଚିକ	୧	୬୨	ଯଜମାନ ସମ୍ବୋଧନ, ସୋମସ୍ତୁତି, ଅଗ୍ନିସ୍ତୁତି, ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତୁତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ	
	୨	୬୨		
	୩	୫୫		
	୪	୫୬		
	୫	୬୯		
	୬	୭୬		
	୭	୮୫		
	୮	୫୯		
	୯	୭୮		
	୧୦	୯୪		
	୧୧	୩୨		
	୧୨	୫୬		
	୧୩	୫୪		
	୧୪	୪୬		
	୧୫	୩୮		
	୧୬	୪୪		
	୧୭	୪୦		
	୧୮	୫୪		
	୧୯	୫୪		
	୨୦	୮୪		
	୨୧	୨୭		
	ସମୁଦାୟ	୧୨୨୫		
	ସାମବେଦସମୁଦାୟ	୧୭୮୫		

ସାମବେଦ ମନ୍ତ୍ରସଂଖ୍ୟା

(କୌଥୁମ ଶାଖା)

ପୂର୍ବାର୍ଚ୍ଚକ	୫୮୫
ଆରଣ୍ୟକ	୫୯
ଉତ୍ତରାର୍ଚ୍ଚକ	୧୨୨୫
ମହାନାମ୍ନି	୭
ସମୁଦାୟ	୧୮୭୫

ଏହି ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଧାରକରି କେତୋଟି ସାମଗାନ ତିଆରି ହୋଇଛି - ତାହା ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

କୌଥୁମ ଶାଖା

ଗ୍ରାମଗେୟଗାନ	୧୧୯୭
ଆରଣ୍ୟଗେୟଗାନ	୨୯୪
ଉଦ୍‌ଗାନ	୧୦୨୭
ଉଦ୍ୟଗାନ	୨୦୫
ସମୁଦାୟ	୨୭୨୨

ସାଂକେତିକ ଶବ୍ଦାବଳି

ଅ.ବେ - ଅଧର୍ବବେଦ

ଉ.ବେ - ଋକ୍-ବେଦ

ସା.ବେ - ସାମବେଦ

ଯ.ବେ - ଯଜୁର୍ବେଦ

ଛା.ଉ - ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦ

ଗୀ - ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

ମହା - ମହାଭାରତ

ମ.ଭା - ମହାଭାରତ

ନା.ଶି - ନାରଦୀୟ ଶିକ୍ଷା

ଜୈ.ସୁ - ଜୈମିନୀୟ ସୁତ୍ର

ବୃ.ଉ - ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ

ଐ.ବା - ଐତରେୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଯଦକ୍ଷରପଦବ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ସମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି କ୍ଷମସ୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସୂତ୍ର	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • www.sanskritweb.net/samveda/ • Vedanta Spiritual Library – www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ଞ୍ଜେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍ ରୂପାଙ୍କର ଅଟେ ।

ସାମବେଦ - ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ

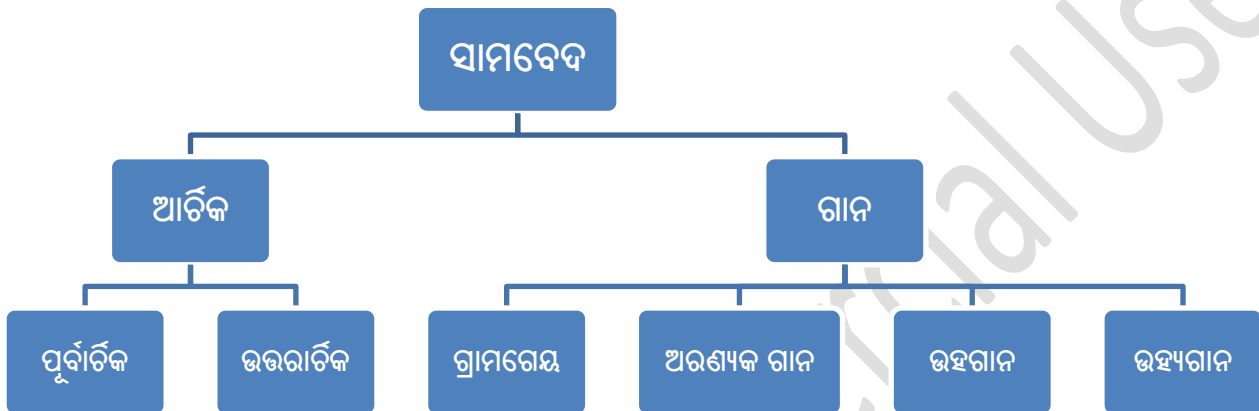

"ବେଦବ୍ୟାସ", 'ବେଦବ୍ରହ୍ମା' (ଋକ୍, ଯଜୁସ୍, ସାମ୍) ମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟିକ ପଦ୍ଧତିର ଶୈଳୀରେ (ପଦ୍ୟ, ଗଦ୍ୟ, ସଂଗୀତ) ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ପଦ୍ୟରେ ଋକ୍ ଓ ଅଥର୍ବ ବେଦକୁ, ଗଦ୍ୟରେ ଯଜୁର୍ବେଦକୁ, ତଥା, ସଂଗୀତରେ ସାମବେଦକୁ ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସଂଗୀତ ସ୍ୱରୂପରେ ରଚିତ ବେଦକୁ "ସାମବେଦ" କୁହାଯାଏ । ସେ, ଏହି ଠଟି ବେଦ ତାଙ୍କର ଷଡ଼ଶ ମୁଖ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଜୈମିନି"ଙ୍କୁ 'ସାମବେଦ' ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିଥିଲେ । 'ଜୈମିନି'ଙ୍କ ଠାରୁ 'ସାମବେଦ'ର ପରମ୍ପରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରସମୟରେ, 'ଜୈମିନି' ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର 'ସୁମନ୍ତ'ଙ୍କୁ; 'ସୁମନ୍ତ' ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର 'ସୁନ୍ଦାନ'ଙ୍କୁ; ଓ 'ସୁନ୍ଦାନ' ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର 'ସୁକର୍ମା'ଙ୍କୁ "ସାମବେଦ"ର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ପରସମୟରେ 'ସୁକର୍ମା' "ସାମବେଦ"ର ପ୍ରଚାର କରିଆସିଥିଲେ । ଏହିପରି "ସାମବେଦ"ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ପରମ୍ପରା ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

"ସାମବେଦ"ରେ ସମୁଦାୟ ୧୮୭୫ ମନ୍ତ୍ର ଅଛି ଓ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୯୫ଭାଗ ମନ୍ତ୍ର 'ଋକ୍-ବେଦ'ରୁ ଋଶ ରୂପରେ ନିଆଯାଇଛି ଓ କେବଳ ୭୫ଟି ନୂତନ ମନ୍ତ୍ର 'ସାମବେଦ'ର । ତେଣୁ ଏବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ, ଯେହେତୁ "ସାମବେଦ"ର ୯୫ଭାଗ ମନ୍ତ୍ର "ଋକ୍-ବେଦ"ରୁ ନିଆଯାଇଛି, ତା'ହେଲେ ଏହାକୁ "ସାମବେଦ" କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ଏହାର 'ପଦପାଠ' ଶୈଳୀ, ସ୍ୱର ଓ 'ଛନ୍ଦ' ଭିନ୍ନ, ତଥା ବେଳେ ବେଳେ "ଋକ୍-ବେଦ"ର ଅଂଶିକ ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । "ଋକ୍-ବେଦ"ରେ ୩ଟି ସ୍ୱର ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ବେଳେ "ସାମବେଦ"ରେ ୭ଟି ସ୍ୱର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ "ସାମବେଦ", "ଋକ୍-ବେଦ" ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । "ସାମବେଦ"କୁ ସଂଗୀତ ବା ଗାନ ଆକାରରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଶ୍ରୁତି ମଧୁର ଅଟେ । "ସାମବେଦ" ଠଟି ବେଦ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁରୁ କଷ୍ଟ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟେ । ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ "ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ", "ଭାଗବତ ଗୀତା"ରେ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, "ବେଦାନାଂ ସାମବେଦୋଽସ୍ତ୍ତ୍ୱି", ଅର୍ଥାତ ବେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ "ସାମବେଦ" । "ସାମବେଦ"ରୁ ଭାରତୀୟ ସଂଗୀତ, କଳା, ଛନ୍ଦ ଓ ତାଳ ଇତ୍ୟାଦି ସୃଷ୍ଟି । ଉପବେଦ 'ଗନ୍ଧର୍ବବେଦ', "ସାମବେଦ"କୁ ଆଧାର କରି ତିଆରି କାରାଯାଇଛି ।

ସାମବେଦ ସଂଗଠନ

'ସାମବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା - ଆର୍ଚିକ ଓ ଗାନ । ପୁନଃ 'ଆର୍ଚିକ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ପୂର୍ବାର୍ଚିକ" ଓ "ଉତ୍ତରାର୍ଚିକ", ସେହିପରି 'ଗାନ'କୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଗ୍ରାମଗେୟ", "ଆରଣ୍ୟକ ଗାନ", "ଉହଗାନ" ଓ "ଉହ୍ୟଗାନ" ।

- ଆର୍ଚିକ - "ରତା" ବା "ମନ୍ତ୍ର"ମାନଙ୍କର ସମୁହ, ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରସମୁହ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବରେ ପାଠ କରାଯାଏ, ବା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।
- ପୂର୍ବାର୍ଚିକ - ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ବା ରତା ସମୁହ ଯଜ୍ଞ ସମୟରେ ପାଠ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ "ପୂର୍ବାର୍ଚିକ" କୁହାଯାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ "ଆଗ୍ନେୟ ପର୍ବ", ଐନ୍ଦ୍ର ପର୍ବ, "ପବମାନ ପର୍ବ" ଓ "ଆରଣ୍ୟକ ପର୍ବ" ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହ 'ଛନ୍ଦ' ଓ 'ଦେବତା' ଅନୁସାରେ ସଂଗଠିତ ରହିଥାଏ ।
- ଉତ୍ତରାର୍ଚିକ - ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ବା ରତା ସମୁହ "ମୁଖ୍ୟ ଯଜ୍ଞ" ସମୟରେ ପାଠ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା 'ପୂର୍ବାର୍ଚିକ' ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୁହ 'ମୁଖ୍ୟ ଯଜ୍ଞ'ର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସଂଗଠିତ ରହିଥାଏ ।
- ଗାନ - ପୂର୍ବାର୍ଚିକ ଓ ଉତ୍ତରାର୍ଚିକ ମନ୍ତ୍ର ବା ରତା ସମୁହ ସଂଗୀତ ରୂପରେ ଗାଇବାକୁ "ଗାନ" ବା "ସାମଗାନ" କୁହନ୍ତି ।
- ଗ୍ରାମଗେୟ - ଯେଉଁ ସ୍ତୁତିଗାନ ଜନସମୁହରେ ବା ଗ୍ରାମରେ ପାଠ କରାଯାଏ, ତଥା ଆଗ୍ନେୟ, ଐନ୍ଦ୍ର, ଓ ପବମାନ ପର୍ବରେ, ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ଓ ସୋମଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ "ଗ୍ରାମଗେୟ" କୁହନ୍ତି ।

- ଆରଣ୍ୟକ ଗାନ - ଯେଉଁ ସ୍ତୁତିଗାନ ଜଙ୍ଗଲ ବା ଅରଣ୍ୟରେ ପାଠ କରାଯାଏ, ତଥା ଅକ୍ର, ଦୁନ୍ଦୁ, ଶୁକ୍ରିୟ ଓ ମହାନାମ୍ନି ନାମକ ପର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ତୁତିଗାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ "ଆରଣ୍ୟକ ଗାନ" ବା "ଅରଣ୍ୟଗେୟ" କୁହନ୍ତି ।
- ଉଦ୍‌ଗାନ - ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ବା ଋତା କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନ କରି ଗାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ "ଉଦ୍‌ଗାନ" କୁହନ୍ତି ଓ ଏହା 'ଗ୍ରାମ୍ୟଗେୟ'ର ଅଂଶ ଅଟେ ।
- ଉଦ୍ୟଗାନ - ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ବା ଋତା ମନରେ ଗାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ "ଉଦ୍ୟଗାନ" କୁହନ୍ତି ଓ ଏହା 'ଅରଣ୍ୟଗାନ'ର ଅଂଶ ଅଟେ ।

ଅନ୍ୟ ବେଦମାନଙ୍କ ପରି, "ସାମବେଦ"ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦସମୂହ ରହିଅଛି ।

ସାମବେଦ ଶାଖା

ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "ସାମବେଦ"ରେ ୧୦୦୦ଟି ଶାଖା ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । 'ସାମତର୍ପଣ' ଅବସର ସମୟରେ 'ସାମଗାନ' କରୁଥିବା ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ସେମାନେ ହେଲେ, ରଣାୟନ, ସାତ୍ୟମୁଗ୍ଧି-ବ୍ୟାସ, ଭାଗୁରି-ଐଲୁଣ୍ଡି, ଗୌଲମୁଲବି, ଭାନୁନାମ, ଐପମନ୍ୟବ, ଦାରାଳ, ଗାର୍ଗ୍ୟ, ସାବର୍ଣ୍ଣି, ବାର୍ଷଗଣି, କୁଥୁମି, ଶାଲିହୋତ୍ର, ଓ ଜୈମିନି । ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ "ସାମବେଦ ଶାଖା" ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରଣାୟନ, କୁଥୁମି ଓ ଜୈମିନି ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରଣାୟନୀୟ, ଜୈମିନୀୟ ଓ କୌଥୁମୀୟ ବା କୌଥୁମ ଶାଖା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ତେଣୁ କେବଳ ୩ଟି ଶାଖାର ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ଓ ବାକି ୯୯୭ଟି ଶାଖା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଏହି ଶାଖା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ରାଣାୟଣୀୟ ଶାଖା", ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତଥା ଓଡ଼ିଶା ଓ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ହୋଇଆସୁଅଛି । "କୌଥୁମ ଶାଖା", ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ଓ ଓଡ଼ିଶା, ତଥା ବିହାରର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ହୋଇଆସୁଅଛି । "ଜୈମିନୀୟ ଶାଖା", କେରଳ ଓ ତାମିଲନାଡୁରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ହୋଇଆସୁଅଛି ।

"ସାମବେଦ"ର ଶାଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ ମନ୍ତ୍ର ବା ଋଚା ବା ଅଧ୍ୟାୟ ବା ଖଣ୍ଡ ମାନଙ୍କର ପ୍ରବନ୍ଧନ କ୍ରମରେ ଅନ୍ତର ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ପାଠଭେଦ'ର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଏହି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ୩ଟି 'ସାମବେଦ ଶାଖା'ମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ବେଳେ ବେଳେ ଶଖାରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ବାରମ୍ବାର ବ୍ୟବହୃତ ହେତୁ, ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଭେଦ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ "ସାମବେଦ"ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୮୭୫ । ଏହି ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, ପୂର୍ବାର୍ଚ୍ଚିକ ଓ ଉତ୍ତରାର୍ଚ୍ଚିକ ।

"ସାମବେଦ"ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଅଧ୍ୟାୟ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା, ଇତ୍ୟାଦି ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଭାଗ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ	ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା	ସାମଗାନ
ପୂର୍ବାର୍ଚ୍ଚିକ	୧ମ	ଆଗ୍ନେୟ ପର୍ବ	୭୪୦	ଗ୍ରାମ ଗାନ
	୨ୟ, ୩ୟ, ୪ର୍ଥ	ଐନ୍ଦ୍ର ପର୍ବ		
	୫ମ	ପବମାନ ପର୍ବ		
	୬ମ	ଆରଣ୍ୟକ ପର୍ବ		ଅରଣ୍ୟ ଗାନ
ଉତ୍ତରାର୍ଚ୍ଚିକ	୨୧ଟି	ଯଜମାନ ସମ୍ବୋଧନ, ସୋମ ସ୍ତୁତି, ଅଗ୍ନି ସ୍ତୁତି, ଇନ୍ଦ୍ର ସ୍ତୁତି	୧୨୨୫	

ସାମବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

"ସାମବେଦ"ରେ ଅନେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୧୩-୧୫ଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦ଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । ସେମାନେ ହେଲେ, ତାଣ୍ଡ୍ୟ, ଷଡ଼ବିଂଶ, ସାମବିଧାନ, ଆର୍ଷେୟ, ଦେବତାଧ୍ୟାୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟୋପନିଷଦ, ସଂହିତୋପନିଷଦ, ବଂଶ, ଜୈମିନୀୟ, ଜୈମିନୀୟଆର୍ଷେୟ ଓ ଜୈମିନୀୟୋପନିଷଦ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 'ତାଣ୍ଡ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମୂହ ବିଶେଷତଃ 'ଔଦଗ୍ରାତ କର୍ମ'ର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ । ପ୍ରମୁଖତଃ, ଯଜ୍ଞର ସ୍ତୋତ୍ର ସମୂହକୁ ଗାନ କରିବା, 'ଔଦଗ୍ରାତ କର୍ମ' ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହି ସାମଗାନର ଧ୍ବନିରେ ଦେବତାମାନେ ଯଜ୍ଞଶାଳାରେ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ।

"ସାମବେଦ"ରେ ୨ଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେମାନେ ହେଲେ, ଜୈମିନୀୟ-ଉପନିଷଦ ଓ ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ।

"ସାମବେଦ"ରେ ୧୭ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟୋପନିଷଦ" ଓ "କେନ ଉପନିଷଦ" ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ ଅଟନ୍ତି । 'ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟୋପନିଷଦ', ୮ ପ୍ରପାଠକ ବିଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ୫ଟି ପ୍ରପାଠକରେ, "ଉଦ୍ଘାଥ " (ଓଁକାର) ଓ "ସାମଗାନ"ର ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିବେଚନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଓ ଅନ୍ତିମ ୩ଟି ପ୍ରପାଠକରେ, 'ଅଧ୍ୟାତ୍ମବିଦ୍ୟା'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ସେହିପରି "ସାମବେଦ"ର 'କେନ ଉପନିଷଦ'ରେ ମଧ୍ୟ ଦାର୍ଶନିକ ଓ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପନିଷଦ ଅନୁସାରେ, "ତପ, ଦମ, ଓ କର୍ମ, ସତ୍ୟପ୍ରାପ୍ତିର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ" ।

"ସାମବେଦ"ର କଳ୍ପସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ୩ଟି "ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର", ୪ଟି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ ଗୋଟିଏ "ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର" ରହିଅଛି । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 'ଲୀତ୍ୟାୟନ' ଓ 'ଦ୍ରାହ୍ୟାୟନ' ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ସେହିପରି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 'ଗୋଭିଲ' ଓ 'ଖାଦିର' ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । ସେହିପରି "ସାମବେଦ"ରେ 'ସାମଗାନ'ର ପଦପାଠ ଓ ସ୍ତୋତ୍ରର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ ୩ଟି "ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ମିଳିଥାଏ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ନାରଦୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟରେ 'ସାମଗାନ'ର ୭ଟି ସ୍ୱର, ୩ଟି ଗ୍ରାମ, ୨୧ଟି ମୂର୍ଦ୍ଧନା, ଓ ୪୯ଟି ତାନ, ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହା ଆଧୁନିକ ସଂଗୀତର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ ।

ସେହିପରି "ସାମବେଦ"ର "ଶିକ୍ଷା" ଗ୍ରନ୍ଥରୁ 'ସାମଗାନ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ଛନ୍ଦ, ଓ ସନ୍ଧି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 'ସାମତନ୍ତ୍ର', 'ଅକ୍ଷରତନ୍ତ୍ର', ଓ 'ପୁଷ୍ପତନ୍ତ୍ର' ଶିକ୍ଷାଗ୍ରନ୍ଥ ସମୂହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

"ସାମବେଦ"ର ସମସ୍ତ ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସାମବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ସାମବେଦ	କୌଥୁମ, ରାଣାୟନୀୟ, ଜୈମିନୀୟ	କୌଥୁମ, ତାଣ୍ଡ୍ୟ, ଷଡ୍ବିଂଶ, ସାମବିଧାନ, ଆର୍ଷେୟ, ଦେବତଧ୍ୟୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟୋପନିଷଦ, ସଂହିତୋପନିଷଦ, ବଂଶ, ଜୈମିନୀୟ, ଜୈମିନୀୟଆର୍ଷେୟ, ଜୈମିନୀୟୋପନିଷଦ, ଅଦ୍-ଭୂତ, ମନ୍ତ୍ର	ଜୈମିନୀୟ-ଉପନିଷଦ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ, ବଜ୍ରସୂଚୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ, ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା, ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ, ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜାବାଲ, ଜବାଲି, ଯୋଗରୂତାମଣି, ଦର୍ଶନ

ସାମବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ସାମବେଦ	ଲାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଦ୍ରାହ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଜୈମିନୀୟ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,		ଗୋଭିଲ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଖାଦିର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଜୈମିନୀୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କୌଥୁମ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ଗୌତମ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ସାମବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ସାମ ବେଦ	ଉକ୍ ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସାମ ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଅକ୍ଷର ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପୁଷ୍ପ ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ନାରଦୀୟ ଶିକ୍ଷା (ମୁଖ୍ୟ), ଲୋମଶୀ ଶିକ୍ଷା, ଗୌତମୀ ଶିକ୍ଷା

ସାମବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ସାମବେଦ"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସମୂହ 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, 'ରାଜସ୍ଥାନ'ର ଅଲବର'ର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ (IGNCA), ଓ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ରହିଅଛି । ଏବେବି ଜୈମିନୀୟ ଶାଖାର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରକାଶ ହୋଇପାରିନାହିଁ । କିଛି ପାଣ୍ଡୁଲିପି କାଶ୍ମିରୀ'ରେ ମିଳିବାର ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

"ସାମବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଜର୍ମାନୀ ଭାଷାରେ ୧୮୪୮ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ରୁଷି ଭାଷାରେ ୧୮୭୫ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ୧୮୯୩ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ନେପାଳି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ ହୋଇଅଛି । ସେହିପରି ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦି, ତେଲୁଗୁ, ତାମିଲ, କନ୍ନଡ଼ ଓ ମାଲୟାଲମ ଭାଷାରେ ସାମବେଦର ଅନୁବାଦ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

॥ ଇତି ସାମବେଦ ॥

ଉତ୍ତରାଚିନଃ

ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ
ସାମବେଦ - କୌଥୁମ ସଂହିତା
ଉତ୍ତରାର୍ଚ୍ଚକଃ

॥ ଅଥ ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥
[ଅଥ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରପାଠକଃ | ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ]

(୪-୪-୧-୦୧) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୧] ଋଷିଃ - ତ୍ରୟଃ (୧-୩) | ଛନ୍ଦ - ଜଗତୀ (୧-୩) |
ଦେବତା - ପରମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

ଜ୍ୟୋତିର୍ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପବତେ ମଧୁ ପ୍ରିୟଂ ପିତା ଦେବାନାଂ ଜନିତା ବିଭୁବସୁଃ |
ଦଧାତି ରତ୍ନଂ ସ୍ୱଧୟୋରପୀତ୍ୟଂ ମଦିତ୍ରମୋ ମସ୍ତର ଇନ୍ଦ୍ରିୟୋ ରସଃ ॥ ୧ ॥

ଅଭିକ୍ରନ୍ଦନ୍-କଲଶଂ ବାଜ୍ୟର୍ଷତି ପତିର୍ଦିବଃ ଶତଧାରୋ ବିଚକ୍ଷଣଃ |
ହରିର୍ମିତ୍ରସ୍ୟ ସଦନେଷୁ ସୀଦତି ମର୍ମଜାନୋଽବିଭିଃ ସିନ୍ଧୁଭିର୍ବୃଷା ॥ ୨ ॥

ଅଗ୍ରେ ସିନ୍ଧୁନାଂ ପରମାନୋ ଅର୍ଷତ୍ୟଗ୍ରେ ବାତୋ ଅଗ୍ରିୟୋ ଗୋଷୁ ଗଚ୍ଛସି |
ଅଗ୍ରେ ବାଜସ୍ୟ ଭଜସେ ମହଜନଂ ସ୍ୱାୟଧଃ ସୋତୃଭିଃ ସୋମ ସୁୟସେ ॥ ୩ ॥ (୧୦୩୩)

(୪-୪-୧-୦୨) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୨] ଋଷିଃ - କଶ୍ୟପୋ ମାରୀଚଃ (୧-୩) | ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) |
ଦେବତା - ପରମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

ଅସୃକ୍ଷତ ପ୍ର ବାଜିନୋ ଗବ୍ୟା ସୋମାସୋ ଅଶ୍ୱୟା |
ଶୁକ୍ରାସୋ ବୀରୟାଶବଃ ॥ ୧ ॥

ଶୁକ୍ରମାନା ଋତାୟୁଭିର୍ମୃତ୍ୟୁମାନା ଗଭସ୍ତେଃ ।

ପବନ୍ତେ ବାରେ ଅବ୍ୟୟେ ॥ ୨ ॥

ତେ ବିଶ୍ୱା ଦାଶୁଷେ ବସୁ ସୋମା ଦିବ୍ୟାନି ପାର୍ଥିବା ।

ପବନ୍ତାମାତ୍ରରିକ୍ଷା ॥ ୩ ॥ (୧୦୩୭)

=====

(୪-୪-୧-୦୩) [ସୂକ୍ତଃ - ୦୩] ଋଷିଃ - ମେଧାତିଥିଃ କାଶ୍ଵଃ (୧-୧୦) ।

ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୧୦) । ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୧୦)

=====

ପବସ୍ତୁ ଦେବବୀରତି ପବିତ୍ରଂ ସୋମ ରଂହ୍ୟା ।

ଇନ୍ଦ୍ରମିନ୍ଦୋ ବୃଷା ବିଶ ॥ ୧ ॥

ଆ ବତ୍ୟସ୍ତୁ ମହି ଧୃରୋ ବୃଷେନ୍ଦୋ ଦୁ୍ୟମ୍ନବତ୍ସମଃ ।

ଆ ଯୋନିଂ ଧର୍ମସିଃ ସଦଃ ॥ ୨ ॥

ଅଧୁକ୍ଷତ ପ୍ରିୟଂ ମଧୁ ଧାରା ସୁତସ୍ୟ ବେଧସଃ ।

ଅପୋ ବସିଷ୍ଠ ସୁକ୍ରତୁଃ ॥ ୩ ॥

ମହାତ୍ମଂ ତ୍ୱା ମହୀରନ୍ଧ୍ରାପୋ ଅର୍ଷନ୍ତି ସିନ୍ଧବଃ ।

ୟଞ୍ଜୋଭିର୍ବାସୟିଷ୍ୟସେ ॥ ୪ ॥

ସମୁଦ୍ରୋ ଅପ୍ସୁ ମାମୃଜେ ବିଷ୍ଣୁମ୍ନୋ ଧରୁଣୋ ଦିବଃ ।

ସୋମଃ ପବିତ୍ରେ ଅସ୍ତ୍ରୟୁଃ ॥ ୫ ॥

ଅଚିକ୍ରଦଦୃଷା ହରିର୍ମହାନ୍ନିତ୍ରୋ ନ ଦର୍ଶତଃ ।

ସଂ ସୂର୍ଯ୍ୟେଣ ଦିଦୁ୍ୟତେ ॥ ୬ ॥

ଗିରସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ର ଓଜସ୍ବା ମର୍ମଜ୍ୟକ୍ତେ ଅପସ୍ତ୍ୟବଃ ।
ୟାଦିର୍ମଦାୟ ଶୁନ୍ୟସେ ॥ ୭ ॥

ତଂ ତ୍ବା ମଦାୟ ଘୃଷ୍ଣୟ ଉ ଲୋକକୃତୁମୀମହେ ।
ତବ ପ୍ରଶସ୍ତୟେ ମହେ ॥ ୮ ॥

ଗୋଷା ଇନ୍ଦୋ ନୃଷା ଅସ୍ୟଶ୍ୱସା ବାଜସା ଉତ ।
ଆତ୍ମା ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପୂର୍ବ୍ୟଃ ॥ ୯ ॥

ଅସ୍ତ୍ରଭ୍ୟମିନ୍ଦବିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ମଧୋଃ ପବସ୍ତୁ ଧାରୟା ।
ପର୍ଜନ୍ୟୋ ବୃଷ୍ଟିମାଃ ଇବ ॥ ୧୦ ॥ (୧୦୪୭)

॥ ଇତି ପ୍ରଥମଃ ଖଣ୍ଡଃ (୧) ॥

=====

(୪-୪-୧-୦୪) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୪] ଋଷିଃ - ହିରଣ୍ୟସ୍ତୁପ ଆଙ୍ଗିରସଃ (୧-୧୦) ।
ଜ୍ଞାନ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୧୦) । ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୧୦)

=====

ସନା ତ ସୋମ ଜେଷ୍ଠି ତ ପବମାନ ମହି ଶ୍ରବଃ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୧ ॥

ସନା ଜ୍ୟୋତିଃ ସନା ସ୍ବାମାର୍ବିଶ୍ୱା ତ ସୋମ ସୌଭଗା ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୨ ॥

ସନା ଦକ୍ଷମୁତ କ୍ରତୁମପ ସୋମ ମୃଧୋ ଜହି ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୩ ॥

ପବୀତାରଃ ପୁନୀତନ ସୋମମିନ୍ଦ୍ରାୟ ପାତବେ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୪ ॥

ତୁଂ ସୁର୍ଯ୍ୟେ ନ ଆ ଭଜ ତବ କ୍ରତୁ ତବୋତିଭିଃ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୫ ॥

ତବ କ୍ରତୁ ତବୋତିଭିର୍ଜ୍ୟୋକ୍ତଶ୍ୟେମ ସୁର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୬ ॥

ଅଭ୍ୟର୍ଷ ସ୍ବାୟଧ୍ବ ସୋମ ଦ୍ବିବର୍ହସଂ ରୟିମ୍ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୭ ॥

ଅଭ୍ୟାଗାର୍ଷାନପରୁ୍ୟତୋ ବାଜିହ୍ବସମସ୍ତୁ ସାସହଃ ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୮ ॥

ତ୍ବାଂ ଯୁଜ୍ଞୈରବାବୃଧନ୍ପବମାନ ବିଧର୍ମଣି ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୯ ॥

ରୟିଂ ନଶ୍ଵିତ୍ରମଶ୍ବିନମିନ୍ଦୋ ବିଶ୍ବାୟୁମା ଭର ।
ଅଥା ନୋ ବସ୍ୟସସ୍ତୁଧି ॥ ୧୦ ॥ (୧୦୫୭)

=====

(୪-୪-୧-୦୫) [ସୂକ୍ତଃ - ୦୫] ଋଷିଃ - ଅବସ୍ତାରଃ କାଶ୍ୟପଃ (୧-୪) । ଋକ୍ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୪) ।
ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୪)

=====

ତରସ୍ତ ମନ୍ଦୀ ଧାବତି ଧାରା ସୁତସ୍ୟାନ୍ଧସଃ ।
ତରସ୍ତ ମନ୍ଦୀ ଧାବତି ॥ ୧ ॥

ଉସ୍ତା ବେଦ ବସୁନାଂ ମର୍ତ୍ତସ୍ୟ ଦେବ୍ୟବସଃ ।
ତରସ୍ତ ମନ୍ଦୀ ଧାବତି ॥ ୨ ॥

ଧୂସ୍ରୟୋଃ ପୁରୁଷକ୍ତୋରା ସହସ୍ରାଣି ଦଦୁହେ ।

ତରସ୍ତ ମନ୍ଦୀ ଧାବତି ॥ ୩ ॥

ଆ ଯୁୟୋସ୍ତ୍ରିଂ ଶତଂ ତନା ସହସ୍ରାଣି ଚ ଦଦୁହେ ।

ତରସ୍ତ ମନ୍ଦୀ ଧାବତି ॥ ୪ ॥ (୧୦୭୦)

=====

(୪-୪-୧-୦୭) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୭] ଋଷିଃ - ଜମଦଗ୍ନିର୍ଭାର୍ଗବଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।

ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

=====

ଏତେ ସୋମା ଅସ୍ତୃଷତ ଗୁଣାନାଃ ଶବସେ ମହେ ।

ମଦିକ୍ରମସ୍ୟ ଧାରୟା ॥ ୧ ॥

ଅଭି ଗବ୍ୟାନି ବୀତୟେ ନୃମ୍ଣା ପୁନାନୋ ଅର୍ଷସି ।

ସନଦ୍ବାଜଃ ପରି ସ୍ରବ ॥ ୨ ॥

ଉତ ନୋ ଗୋମତୀରିଷୋ ବିଶ୍ୱା ଅର୍ଷ ପରିଷ୍ପୁଭଃ ।

ଗୁଣାନୋ ଜମଦଗ୍ନିନା ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୩)

=====

(୪-୪-୧-୦୭) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୭] ଋଷିଃ - କୁସ୍ର ଆଙ୍ଗିରସଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଜଗତୀ (୧-୩) ।

ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ (୧-୩)

=====

ଇମଂ ସ୍ତୋମମର୍ହତେ ଜାତବେଦସେ ରଥମିବ ସଂ ମହେମା ମନୀଷୟା ।

ଭଦ୍ରା ହି ନଃ ପ୍ରମତିରସ୍ୟ ସଂସଦ୍ୟଗ୍ନେ ସଖ୍ୟେ ମା ରିଷାମା ବୟଂ ତବ ॥ ୧ ॥

ଉରାମେଧ୍ନଂ କୃଣବାମା ହବୀଂଷି ତେ ଚିତୟନ୍ତଃ ପର୍ବଣାପର୍ବଣା ବୟମ୍ ।
ଜୀବାତବେ ପ୍ରତରାଂ ସାଧୟା ପିୟୋଂଶ୍ଚେ ସଖ୍ୟେ ମା ରିଷାମା ବୟଂ ତବ ॥ ୨ ॥

ଶକେମ ତ୍ବା ସମିଧଂ ସାଧୟା ପିୟୁଷ୍ଠେ ଦେବା ହବିରଦନ୍ତ୍ୟାହୁତମ୍ ।
ତୁମାଦିତ୍ୟାଂ ଆ ବହ ତାନ୍ଦ୍ୟୁମାଶ୍ମସ୍ୟାଶ୍ଚେ ସଖ୍ୟେ ମା ରିଷାମା ବୟଂ ତବ ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୭)

॥ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ଖଣ୍ଡଃ (୨) ॥

=====

(୪-୪-୧-୦୮) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୮] ଋଷିଃ - ବସିଷ୍ଠୋ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ (୧-୩) ।

ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) । ଦେବତା - ଆଦିତ୍ୟଃ (୧-୩)

=====

ପ୍ରତି ବାଂ ସୁର ଉଦିତେ ମିତ୍ରଂ ଗୁଣୀଷେ ବରୁଣମ୍ ।
ଅୟମଶଂ ରିଶାଦସମ୍ ॥ ୧ ॥

ରାୟା ହିରଣ୍ୟୟା ମତିରିୟମବୃକାୟ ଶବସେ ।
ଇୟଂ ବିପ୍ରା ମେଧସାତୟେ ॥ ୨ ॥

ତେ ସ୍ୟାମ ଦେବ ବରୁଣ ତେ ମିତ୍ର ସୁରିଭିଃ ସହ ।
ଇଷଂ ସ୍ଵଶ୍ଚ ଧୀମହି ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୯)

=====

(୪-୪-୧-୦୯) [ସୁକ୍ତଃ - ୦୯] ଋଷିଃ - ତ୍ରିଶୋକଃ କାଶ୍ଵଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।

ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ (୧-୩)

=====

ଭିକ୍ଷି ବିଶ୍ଵା ଅପ ଦ୍ଵିଷଃ ପରି ବାଧୋ ଜହୀ ମୃଧଃ ।
ବସୁ ସ୍ଵାର୍ହଂ ତଦା ଭର ॥ ୧ ॥

ଯୁସ୍ୟ ତେ ବିଶ୍ୱମାନୁଷ୍ଠଗ୍ଭୂରେର୍ଦ୍ଦିତ୍ୟା ବେଦତି ।

ବସୁ ସ୍ୱାର୍ହଂ ତଦାଭର ॥ ୨ ॥

ଯଦ୍ୱୀତାବିନ୍ଦୁ ଯଦ୍ଭିରେ ଯଦ୍ୱର୍ଣାନେ ପରାଭୃତମ୍ ।

ବସୁ ସ୍ୱାର୍ହଂ ତଦା ଭର ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୭)

=====

(୪-୪-୧-୧୦) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୦] ଋଷିଃ - ଶ୍ୟାବାଶ୍ୱ ଆତ୍ରେୟଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।
ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ (୧-୩)

=====

ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ହି ସ୍ତ ଋତ୍ୱିଜା ସସ୍ମୀ ବାଜେଷୁ କର୍ମସୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ତସ୍ୟ ବୋଧତମ୍ ॥ ୧ ॥

ତୋଶାସା ରଥୟାବାନା ବୃତ୍ରହଣାପରାଜିତା ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ତସ୍ୟ ବୋଧତମ୍ ॥ ୨ ॥

ଇଦଂ ବାଂ ମଦିରଂ ମଧୁଧୁଷନ୍ନଦ୍ରିଭିର୍ନରଃ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ତସ୍ୟ ବୋଧତମ୍ ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୫)

॥ ଇତି ତୃତୀୟଃ ଖଣ୍ଡଃ (୩) ॥

=====

(୪-୪-୧-୧୧) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୧] ଋଷିଃ - କଶ୍ୟପୋ ମାରୀଚଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।
ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

=====

ଇନ୍ଦ୍ରାୟେନ୍ଦୋ ମରୁତ୍ୱତେ ପବସ୍ୱ ମଧୁମତ୍ତମଃ ।

ଅର୍କସ୍ୟ ଯୋନିମାସଦମ୍ ॥ ୧ ॥

ତଂ ତ୍ବା ବିପ୍ରା ବଚୋବିଦଃ ପରିଷ୍କୃଣ୍ଠନ୍ତି ଧର୍ମସିମ୍ ।

ସଂ ତ୍ବା ମୃଜନ୍ତ୍ୟାୟବଃ ॥ ୨ ॥

ରସଂ ତେ ମିତ୍ରୋ ଅର୍ଯ୍ୟମା ପିବନ୍ତୁ ବରୁଣଃ କବେ ।

ପବମାନସ୍ୟ ମରୁତଃ ॥ ୩ ॥ (୧୦୭୮)

(୪-୪-୧-୧୨) [ସୂକ୍ତଃ - ୧୨] ଋଷିଃ - ସପ୍ତର୍ଷୟଃ (୧-୨) । ଛନ୍ଦ - ପ୍ରଗାଧଃ (୧-୨) ।

ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୨)

ମୃଜ୍ୟମାନଃ ସୁହସ୍ତ୍ୟ ସମୁଦ୍ରେ ବାଚମିନ୍ଦୁସି ।

ରୟିଂ ପିଶଙ୍ଗଂ ବହୁଲଂ ପୁରୁଷ୍ଠହଂ ପବମାନାଭ୍ୟର୍ଷସି ॥ ୧ ॥

ପୁନାନୋ ବରେ ପବମନୋ ଅବ୍ୟୟେ ବୃଷୋ ଅଚିକ୍ରଦଦୃନେ ।

ଦେବାନାଃ ସୋମ ପବମାନ ନିଷ୍କୃତଂ ଗୋଭିରଞ୍ଜାନୋ ଅର୍ଷସି ॥ ୨ ॥ (୧୦୮୦)

(୪-୪-୧-୧୩) [ସୂକ୍ତଃ - ୧୩] ଋଷିଃ - ଅମତ୍ରୀୟୁରାଙ୍ଗିରସଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।

ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

ଏତମ୍ ତ୍ୟଂ ଦଶ ଶିପୋ ମୃଜନ୍ତି ସିନ୍ଧୁମାତରମ୍ ।

ସମାଦିତ୍ୟେଭିରଞ୍ଜ୍ୟତ ॥ ୧ ॥

ସମିନ୍ଦ୍ରେଣୋତ ବାୟୁନା ସୁତ ଏତି ପବିତ୍ର ଆ ।

ସଃ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମିଭିଃ ॥ ୨ ॥

ସ ନୋ ଭଗାୟ ବାୟୁବେ ପୁଷ୍ଟେ ପବସ୍ତୁ ମଧୁମାନ୍ ।

ଚାରୁର୍ମିତ୍ରେ ବରୁଣେ ତ ॥ ୩ ॥ (୧୦୮୩)

॥ ଇତି ଚତୁର୍ଥଃ ଖଣ୍ଡଃ (୪) ॥

=====

(୪-୪-୧-୧୪) [ସୂକ୍ତ - ୧୪] ଋଷିଃ - ଶୁନଃଶେପ ଆଜୀଗର୍ତ୍ତିଃ (୧-୩) ।

ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) । ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ (୧-୩)

=====

ରେବତୀର୍ନଃ ସଧମାଦ ଇନ୍ଦ୍ରେ ସନ୍ତୁ ତୁବିବାଜାଃ ।

ସୁମନ୍ତୋ ଯାତିର୍ମଦେମ ॥ ୧ ॥

ଆ ଘ ତ୍ୱାବାଂ ତୁନା ଯୁକ୍ତଃ ସ୍ତ୍ରୋତୃତ୍ୟୋ ଧୃଷ୍ଟବୀୟାନଃ ।

ଋଶୋରକ୍ଷଂ ନ ଚକ୍ରୟୋଃ ॥ ୨ ॥

ଆ ଯଦ୍ଭୁବଃ ଶତକ୍ରତବା କାମଂ ଜରିତୃରଶାମ୍ ।

ଋଶୋରକ୍ଷଂ ନ ଶତୀଭିଃ ॥ ୩ ॥ (୧୦୮୭)

=====

(୪-୪-୧-୧୫) [ସୂକ୍ତ - ୧୫] ଋଷିଃ - ମଧୁଛନ୍ଦା ବୈଶ୍ୱାମିତ୍ରଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) ।

ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ (୧-୩)

=====

ସୁରୂପକୃତୁମୂତୟେ ସୁଦୁଘାମିବ ଗୋଦୁହେ ।

ଭୁହୁମସି ଦ୍ୟବିଦ୍ୟବି ॥ ୧ ॥

ଉପ ନଃ ସବନା ଗହି ସୋମସ୍ୟ ସୋମପାଃ ପିବ ।

ଗୋଦା ଇନ୍ଦ୍ରେବତୋ ମଦଃ ॥ ୨ ॥

ଅଥା ତେ ଅନ୍ତମାନାଂ ବିଦ୍ୟାମ ସୁମତୀନାମ୍ ।

ମା ନୋ ଅତି ଖ୍ୟ ଆ ଗହି ॥ ୩ ॥ (୧୦୮୯)

(୪-୪-୧-୧୭) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୭] ଋଷିଃ - ମାନ୍ଦାତା ଯୌବନାଶ୍ଵଃ (୧, ୩, ୨-ପୂର୍ବାର୍ଧଃ),
ଗୋଧା ଋଷିକା (୨-ଉତ୍ତରାର୍ଧଃ) | ଛନ୍ଦ - ମହାପଞ୍ଚୁଃ (୧-୩) | ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ (୧-୩)

ଉତ୍ତେ ଯୁଦିନ୍ଦ୍ର ରୋଦସୀ ଆପପ୍ରାଧୋଷା ଇବ |
ମହାନ୍ତଂ ତ୍ଵା ମହୀନାଂ ସମ୍ରାଜଂ ଚର୍ଷଣୀନାମ୍ |
ଦେବୀ ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନନ୍-ଭଦ୍ରା ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନତ୍ || ୧ ||

ଦୀର୍ଘଂ ହ୍ୟଙ୍ଗୁଶଂ ଯୁଧା ଶକ୍ତିଂ ବିଭର୍ଷି ମନ୍ତ୍ରମଃ |
ପୂର୍ବେଣ ମଘବନ୍-ପଦା ବୟାମଜୋ ଯୁଧା ଯୁମଃ |
ଦେବୀ ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନନ୍-ଭଦ୍ରା ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନତ୍ || ୨ ||

ଅବ ସ୍ତୁ ଦୁର୍ଘଣାୟତୋ ମର୍ତ୍ତସ୍ୟ ତନ୍ନୁହି ଘ୍ନିରମ୍ |
ଅଧସ୍ତଦଂ ତମୀଂ କୃଧି ଯୋ ଅସ୍ତ୍ରାଂ ଅଭିଦାସତି |
ଦେବୀ ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନନ୍-ଭଦ୍ରା ଜନିତ୍ର୍ୟଜୀଜନତ୍ || ୩ || (୧୦୯୨)

|| ଇତି ପଞ୍ଚମଃ ଖଣ୍ଡଃ (୫) ||

(୪-୪-୧-୧୭) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୭] ଋଷିଃ - ଅସିତଃ କାଶ୍ୟପୋ ଦେବଲୋ ବା (୧-୩) |
ଛନ୍ଦ - ଗାୟତ୍ରୀ (୧-୩) | ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

ପରି ସ୍ଵାନୋ ଗିରିଷ୍ଠାଃ ପବିତ୍ରେ ସୋମୋ ଅକ୍ଷରତ୍ |
ମଦେଷୁ ସର୍ବଧା ଅସି || ୧ ||

ତ୍ଵଂ ବିପ୍ରସ୍ତଂ କବିର୍ମଧୁ ପ୍ର ଜାତମନ୍ତ୍ରସଃ |
ମଦେଷୁ ସର୍ବଧା ଅସି || ୨ ||

ତ୍ବେ ବିଶ୍ବେ ସଜୋଷସୋ ଦେବାସଃ ପୀତିମାଶତ ।
ମଦେଷୁ ସର୍ବଧା ଅସି ॥ ୩ ॥ (୧୦୯୫)

=====

(୪-୪-୧-୧୮) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୮] ଋଷିଃ - ଋଣୀତୟୋ ରାଜର୍ଷିଃ (୧), ଶକ୍ତିର୍ବାସିଷ୍ଠଃ (୨) ।

ଜ୍ଞନ - ଯୁବମଧ୍ୟା ଗାୟତ୍ରୀ (୧), ସତୋବୃହତୀ (୨) । ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୨)

=====

ସ ସୁନ୍ଦେ ଯୋ ବସୁନାଂ ଯୋ ରାୟାମାନେତା ଯୁ ଇତାନାମ୍ ।
ସୋମୋ ଯୁଃ ସୁକ୍ଷିତୀନାମ୍ ॥ ୧ ॥

ୟସ୍ୟ ତ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ପିବାଦ୍ୟସ୍ୟ ମରୁତୋ ଯସ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟମଣା ଭଗଃ ।
ଆ ଯେନ ମିତ୍ରାବରୁଣା କରାମହ ଏନ୍ଦ୍ରମବସେ ମହେ ॥ ୨ ॥ (୧୦୯୬)

=====

(୪-୪-୧-୧୯) [ସୁକ୍ତଃ - ୧୯] ଋଷିଃ - ପର୍ବତନାରଦୌ କାଶ୍ୟୌ (୧-୩) । ଜ୍ଞନ - ଭଷ୍ମିକ୍ (୧-୩) ।
ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

=====

ତଂ ବଃ ସଖାୟୋ ମଦାୟ ପୁନାନମତି ଗାୟତ୍ର ।
ଶିଶୁଂ ନ ହବୈଃ ସ୍ବଦୟନ୍ତ ଗୁର୍ତ୍ତିଭିଃ ॥ ୧ ॥

ସଂ ବସୁ ଇବ ମାତୃଭିରିନ୍ଦୁର୍ହିନ୍ଦାନୋ ଅଜ୍ୟତେ ।
ଦେବାବୀର୍ମଦୋ ମତିଭିଃ ପରିଷ୍ଠତଃ ॥ ୨ ॥

ଅୟଂ ଦକ୍ଷାୟ ସାଧନୋଽୟଂ ଶର୍ମାୟ ବୀତୟେ ।
ଅୟଂ ଦେବେଭ୍ୟା ମଧୁମଉରଃ ସୁତଃ ॥ ୩ ॥ (୧୧୦୦)

=====

(୪-୪-୧-୨୦) [ସୁକ୍ତ - ୨୦] ଋଷିଃ - ମନ୍ତ୍ରଃ ସାଂବରଣଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୩) ।
ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

=====

ସୋମାଃ ପବନ୍ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରବୋଃସ୍ତୃତ୍ୟଂ ଗାତୁବିତ୍ତମାଃ ।
ମିତ୍ରାଃ ସୁବାନା ଅରେପସଃ ସ୍ବାଧ୍ୟାଃ ସ୍ବର୍ବିଦଃ ॥ ୧ ॥

ତେ ପୂତାସୋ ବିପଶ୍ଚିତଃ ସୋମାସୋ ଦଧ୍ୟାଶିରଃ ।
ସୂରାସୋ ନ ଦର୍ଶିତାସୋ ଜିଗତୁବୋ ଧ୍ରୁବା ଘୃତେ ॥ ୨ ॥

ସୁଷ୍ମାଶାସୋ ବ୍ୟଦ୍ରିଭିଶ୍ଚିତାନା ଗୋରଧି ତ୍ବଚି ।
ଇକ୍ଷମସ୍ତୃତ୍ୟମଭିତଃ ସମସ୍ତରନ୍ଧ୍ରସୁବିଦଃ ॥ ୩ ॥ (୧୧୦୩)

=====

(୪-୪-୧-୨୧) [ସୁକ୍ତ - ୨୧] ଋଷିଃ - କୁସ୍ତ ଆଙ୍ଗିରସଃ (୧-୩) । ଛନ୍ଦ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୩) ।
ଦେବତା - ପବମାନଃ ସୋମଃ (୧-୩)

=====

ଅୟା ପବା ପବସ୍ତୈନା ବସୁନି ମାଂଶ୍ଚତ୍ବ ଇନ୍ଦୋ ସରସି ପ୍ର ଧନ୍ୱ ।
ବ୍ରହ୍ମଶ୍ଚିଦ୍ୟସ୍ୟ ବାତୋ ନ ଜୁତିଂ ପୁରୁମେଧାଶ୍ଚିତ୍ତକବେ ନରଂ ଧାତ୍ ॥ ୧ ॥

ଉତ ନ ଏନା ପବୟା ପବସ୍ବାଧି ଶୁତେ ଶ୍ରବାୟାସ୍ୟ ତୀର୍ଥେ ।
ଷଷ୍ଠିଂ ସହସ୍ରା ନୈଶୁତୋ ବସୁନି ବୃକ୍ଷଂ ନ ପକ୍ବଂ ଧୂନବଦ୍ରଶାୟ ॥ ୨ ॥

ମହୀମେ ଅସ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ନାମ ଶୁଷ୍ଠେ ମାଂଶ୍ଚତ୍ବେ ବା ପୃଶନେ ବା ବଧତ୍ରେ ।
ଅସ୍ତ୍ରାପୟନ୍ନିଶୁତଃ ସ୍ନେହୟଜ୍ଜାପାମିତ୍ରାଂ ଅପାତିତୋ ଅଚେତଃ ॥ ୩ ॥ (୧୧୦୭)

॥ ଇତି ଷଷ୍ଠଃ ଖଣ୍ଡଃ (୬) ॥

=====

(୪-୪-୧-୨୨) [ସୁକ୍ତଃ - ୨୨] ଋଷିଃ - ବନ୍ଧୁଃ ସୁବନ୍ଧୁଃ ଶୁଭବନ୍ଧୁର୍ବିପ୍ରବନ୍ଧୁଷ୍ଠ କ୍ରମେଣ ଗୋପାୟନା
ଲୌପାୟନା ବା (୧-୩) | ଛନ୍ଦ - ଦ୍ଵିପଦା ବିରାଟ୍ (୧-୩) | ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ (୧-୩)

=====

ଅଗ୍ନେ ତ୍ଵଂ ନୋ ଅନ୍ତମ ଉତ ତ୍ରାତା ଶିବୋ ଭୁବୋ ବରୁଥ୍ୟଃ || ୧ ||

ବସୁରଗ୍ନିର୍ବସୁଶ୍ରବା ଅଛା ନକ୍ଷି ଦ୍ୟୁମତମୋ ରୟିଂ ଦାଃ || ୨ ||

ତଂ ତ୍ଵା ଶୋଚିଷ୍ଠ ଦୀଦିବଃ ସୁମ୍ନାୟ ନୂନମୀମହେ ସଖିଭ୍ୟଃ || ୩ || (୧୧୦୯)

=====

(୪-୪-୧-୨୩) [ସୁକ୍ତଃ - ୨୩] ଋଷିଃ - ଭୁବନ ଆଦ୍ର୍ୟଃ ସାଧନୋ ବା ଭୌବନଃ (୧-୩) |
ଛନ୍ଦ - ଦ୍ଵିପଦା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ (୧-୩) | ଦେବତା - ବିଶ୍ଵେଦେବାଃ (୧-୩)

=====

ଇମା ନୁ କଂ ଭୁବନା ସୀଷଧେମେନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ବିଶ୍ଵେ ତ ଦେବାଃ || ୧ ||

ୟଞ୍ଜିଂ ତ ନସ୍ତନ୍ତଂ ତ ପ୍ରଜାଂ ତାଦିତ୍ୟୈରିନ୍ଦ୍ରଃ ସହ ସୀଷଧାତୁ || ୨ ||

ଆଦିତ୍ୟୈରିନ୍ଦ୍ରଃ ସଗଣୋ ମରୁଦ୍-ଭିରସ୍ଥଭ୍ୟଂ ଭେଷଜା କରତ୍ || ୩ || (୧୧୧୨)

=====

(୪-୪-୧-୨୪) [ସୂକ୍ତ - ୨୪] ଋଷିଃ - (୧-୩) | ଛନ୍ଦ - (୧-୩) | ଦେବତା - (୧-୩)

=====

ପ୍ର ବ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ବୃତ୍ରହନ୍ତ୍ରମାୟ ବିପ୍ରାୟ ଗାଥଂ ଗାୟତ ଯଂ ଭୁଜୋଷତେ || ୧ ||

ଅର୍ଚନ୍ତ୍ୟର୍କଂ ମରୁତଃ ସ୍ୱର୍କା ଆ ସ୍ତୋଭତି ଶୁଭୋ ଯୁବା ସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ || ୨ ||

ଉପ ପ୍ରକ୍ଷେ ମଧୁମତି କ୍ଷିୟନ୍ତଃ ପୁଷ୍ୟେମ ରୟିଂ ଧୀମହେ ତ ଇନ୍ଦ୍ର || ୩ || (୧୧୧୫)

|| ଇତି ସପ୍ତମଃ ଖଣ୍ଡଃ (୭) ||

|| ଇତି ଚତୁର୍ଥପ୍ରପାଠକେ ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ||

|| ଇତି ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ (୭) ||